

ພະພຸດທະບາຣັດພິມພາບພະພຸດທະບາຣັດພິມພາບ

คำขวัญ

การที่คนเราจะโดนของหรือถูกไสยศาสตร์ ผีอำ ผีสิง ผีแผงร่างได้นั้น ต้องมีบาป สัมพันธ์กันมาก่อน อาการเจ็บป่วยจึงตามมา ข้อสังเกตง่ายๆ บางคนตัดต้นไม้เหมือนกัน แต่ไม่เป็นไร จ้างคนไปตัดต้นตะเคียนใหญ่ขนาดเจ็ดคนโอบ คนที่หนึ่งตัดทิ้งไว้ครึ่งต้น คนที่สองมาตัดให้เสร็จและล้มต้นไม้เรียบร้อย คนที่สามมาเลื่อยเป็นท่อนๆ ล่องลงแม่น้ำ คนที่หนึ่งโดนนางตะเคียนเล่นจนเจ็บป่วย แต่คนที่หนึ่ง และคนที่สามไม่โดน คนจ้างก็ไม่โดน

สาเหตุมาจากพฤติกรรมของแต่ละบุคคล และจังหวะในการเข้าซ้ำของวิญญาณ คนที่หนึ่งคัมเกล้า ฆ่าสัตว์ และจังหวะนั้นจิตอ่อนไม่กระชุ่มกระชวยจึงโดน คนที่สอง สวดมนต์ ถือศีลทุกวัน ไม่กล้า คนที่สามรู้ไสยศาสตร์ท่องคาถาบังตาค่อนตัด นายจ้างเป็นคนจิตแข็งเข้ายาก มันก็ไปเล่นคนที่จิตอ่อนที่สุดหรือคนใกล้ตัวแทน คือ คนที่ซึ่มเศร้า ขาดราศี หน้าตามัว หมอง เต็มไปด้วยเรื่องเศร้า ขาดความกระปรี้กระเปร่า ร่างกายอ่อนแอ เจ็บไข้ได้ป่วยบ่อย ถ้าโดนสิ่งหนึ่งตน เหล่าวิญญาณตนอื่นๆก็จะตามมาสิงสู่ เรื่องเหล่านี้เราแก้ไขได้ด้วยการสั่งสมบุญ เพราะบุญ คือ เกราะคุ้มกันภัยที่ดีที่สุด ขอให้จดจำหลักข้อนี้ไว้พัฒนาไปสู่ความเป็นอารยะในตน คือ ทำทานเป็นร้อยปี ไม่เท่ากับการถือศีลแม้เพียงครั้งเดียว ถือศีลตั้งร้อยปี ไม่เท่ากับการได้ฌาน¹แม้เพียงไม่กี่กระพือปีก ผู้ใดเข้าฌานเป็นร้อยปีและไม่เสื่อม บุญวาสนายังน้อยกว่าผู้ที่เพ่งเห็นกระบวนการเกิดเป็นร่างกายตัวตนจิตใจ² แม้จะเพ่งเห็นเพียงชั่วขณะจิตก็ตาม

สาเหตุแห่งการสิงจากวิญญาณต่างภพ ส่วนมากก็มาจากวัตถุที่สะสม และพฤติกรรมมนุษย์ อีกส่วนคือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ฆ่าสัตว์วิญญาณในสัตว์เมื่อละจากภพสัตว์มาตาม

¹ ฌาน(อ่านว่า ชาน) คือ การรวบรวมสัมผัสตรวจกระทบรู้ทั้งหมดในร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด จิตใจเข้ามาสู่ภายใน

² ญาณ (อ่านว่า ยาน) คือ การเพ่งเห็นกระบวนการเกิดเป็นร่างกายตัวตนจิตใจ (โสฬสญาณ๑๖: ๑. นามรูปปริจเฉทญาณ, ๒. ปังจยปริคคหญาณ, ๓. สัมมสนญาณ ๔. อุทัพพญาณปัสสนาญาณ, ๕. ภังคานุปัสสนาญาณ, ๖. กยดูปฏฐานญาณ, ๗. อาทินวานุปัสสนาญาณ, ๘. นิพพิทานุปัสสนาญาณ, ๙. มุจจิตกัมมตาญาณ, ๑๐. ปฏิสังขานุปัสสนาญาณ, ๑๑. สังขารูปกขาญาณ, ๑๒. ตังขานุโลมิกญาณ, ๑๓. โคตรภูญาณ, ๑๔. มรรคญาณ, ๑๕. ผลญาณ, ๑๖. ปัจจเวกขณญาณ)

เล่น ไปตัดดินที่เป็นเนินสูง บ้านทางสามแยก ไปเก็บของที่เค้าทิ้งไว้ในวัด บ้านติดต้นไม้ใหญ่แล้วพวกภูมเทวดา คนธรรพ์มาถึง บ้านมีศาลพระภูมิ สักยันต์ รับขันธุ์ ผิดครู รับของต่ำ เข้าบ้าน โคนยาเสน่ห์จากผู้อื่นกระทำ ขอนไม้เก่าที่ไปเก็บมาจากวัด ผู้เก่าของเก่าเก็บ บ้านเป็นทางสามแยก บ้านเป็นหัวมุมถนน บ้านถนนโค้งอยู่ติดถนน บ้านเป็นทางรถพ่วง บ้านใกล้วัด ใกล้โบสถ์ ที่บ้านเลี้ยงกุมารทอง แม่เปือ พ้องังตาแดง คตปลวก แก้วจันทกาล รังจอมปลวก ผีกระบอก ผีปะกำช้าง ดินที่เป็นเนินสูงๆปูดขึ้นมาผิดปกติ ศาลพระภูมิ มีการนำดินจากที่ไม่ดีมาถมที่ดินบ้านก่อน..ก่อสร้าง ซื่อที่ฝังผี เคยไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เช่นฆ่าเสือ หรือไม่ฆ่าแต่เอาเขี้ยวสัตว์ เนื้อสัตว์ หนังสัตว์ เขาสัตว์มาบูชา เหล่านี้ จะมีอาการแปลกๆๆ ได้ทั้งนั้น ไม่ควร

หลักในการจดจำ ถ้าเป็นนาคราช ฐ มโหระคะ กลุ่มนี้ใช้หินไหล ไหลน้ำพี จะข่มกันราคาหนึ่งถุงสิบบาท ให้อูที่ <https://www.facebook.com/namphiiron> ถ้าเป็นปลวก คตปลวก จอมปลวกใช้มหาสุขาวด้วยสูตรอ่านเข้าเย็นหนึ่งจบและสวดมนต์เข้าเย็นไม่สามารถเข้าใกล้ ถ้าเป็นทางสามแพร่ง สามแยก ทางโค้ง ใช้ลักษณะกระจกตามนี้ กระจกนูน เอาไว้สะท้อนพลังให้เบี่ยงเบนออก เราจะพบเห็นบ้านที่ตั้งบนทางสามแพร่งติดกระจกนูน นอกจากใช้เบี่ยงเบนพลังแล้ว ยังช่วยเตือนภัยให้กับรถคันอื่นได้ทราบ, กระจกเว้า จะนิยมติดกรณีมีของกดทับบ้าน เช่น มีตึกสูงอยู่หน้าบ้านหรือหลังบ้านกดทับบ้านของเรา, กระจกเรียบหรือกระจกเงา จะเป็นตัวเก็บภาพหรือดึงภาพมาไว้ในกระจก เหมาะสำหรับการเพิ่มพลังปราณที่ให้กับมุมใดมุมหนึ่งของบ้าน ห้ามใช้เด็ดขาดกรณีที่มีของแหลมอยู่หน้าบ้าน แล้วติดกระจกเรียบ เท่ากับเป็นการเร่งดึงเอาพลังปราณพิฆาตเข้าบ้านเราเร็วขึ้น กระจกนูนเป็นอุปกรณ์แก้ฮวงจุ้ยที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายได้ผลดี ควรจะใช้กระจกนูนที่มีขอบสีทอง สีเงิน สีเหลือง สีน้ำตาล สีขาว เพิ่มเพิ่มพลังกระจกนูนให้มีพลัง ส่วนสีอื่น ๆ ไม่ควรใช้ ถ้าต้นไม้ใหญ่เป็นจุรวมวิญญูณ ให้เอาเหรียญบาทครุฑสมัยก่อนตอกเข้าไปใน

ต้นไม้ ดูในเว็บ www.kaidee.com ราคาประมาณสิบถึงสิบห้าบาทต่อเหรียญ

วิธีทดสอบให้นำของที่เราสะสมมาใส่ไว้ได้หมอนนอน แล้วเรานอนทับลงไป บางคนนอนไปฝันร้าย แนนหน้าอก เป็นตุ่มที่มีมือขา คันไปทั้งตัว ปวดแขนขา แสดงว่าของชิ้นนั้นทิ้ง ลอยน้ำ ได้เลยครับ ถ้าเป็นศาลพระภูมิ ลองเอาดอกไม้ ดินที่ศาลพระภูมิ ของใช้ในศาลพระภูมิเล็กๆมาวางไว้ได้หมอน ถ้าเกิดอาการทุบทิ้ง ถ้าเป็นต้นไม้ใหญ่ หักกิ่งจากต้น เดี๋ยวใบจากต้นมันมา ถ้าเกิดอาการตอกเหรียญครุฑเลยครับ

การทำตามหนังสือเล่มนี้จะช่วยขจัดโศกภัยและค่อยๆไล่วิญญาณแฝงออกทีละนิดๆ จนหายเป็นปกติ โดยไม่ต้องเสียเวลาไปหาหมอ ดูร่างทรง คำหนักทรงที่ไหนให้เสียเงิน มนต์มนต์ในหนังสือเล่มนี้มีทั้งภาษาไทย-บาลี-สันสกฤต ตัวเขียนไทย ถ้าอ่านภาษาไทยออก และเขียนได้ สามารถจัดการให้แม่สวดให้ลูก ป้าสวดให้หลาน ภรรยาสวดให้สามี ลูกสวดให้ป้า ได้เลยทันที แต่สิ่งที่จะช่วยได้ดีที่สุดคือการหาต้นตอของปัญหาและขจัดออก ทุบทิ้ง เอาออกไปให้พ้นจากบ้านดีที่สุด

มนต์ในหนังสือเล่มนี้ ต้องสวดให้ครบและหมดทุกบท เพราะเป็นมนต์ครอบจักรวาล ยาเบื่อ ยาสั่ง ลมเพลมพัด ผีเข้าค้ำพลอย คุณไสยที่ลอยมาตามลม ยาเสน่ห์ สารพัดที่กระทำการที่ต้องสวดทุกวันเพราะจิตเราไม่ชินกับบทสวด การที่ได้สวดทุกๆวันเข้าเย็นจนครบ ยี่สิบเอ็ดวัน จะทำให้กำลังจิตเข้มแข็ง กุศลบริบูรณ์ วิญญาณที่เข้าแฝงอยู่จะทยอยออกไปทีละน้อยๆ ที่จะเข้ามาใหม่ไม่กล้าเข้าแฝงอีก ต่อไปในที่สุด จึงหายขาด ได้รับกุศลในจิต ผีสาบไม่อาจย่ำยี

สารบัญ

๑.หลักปฏิบัติเบื้องต้นหลังจากเริ่มรู้ว่าโคณวิญญานแผ่ร่าง :	1
๒.สิ่งที่ต้องเตรียม :	2
๓.เข้าใจเหตุแห่งการสิง :	7
๔.ควรรู้เตรียมของก่อนทำพิธีสวดมนต์พิธี :	8
๕. บทขมากรรม สวดในวันแรก และในวันพระ หนึ่งครั้งต่อวันเท่านั้น สวดตามนี้ไปเรื่อยๆ.....	14
๖. คาถา ๑๐๘.....	40
๗. โองการชุมนุมเทพ	43
๘. บทสวดปกติเข้า-เย็น	48
๙. หลังจากสวดจบทุกขั้นตอน	81
๑๐. ภาคผนวก	83

๑.หลักปฏิบัติเบื้องต้นหลังจากเริ่มรู้วาโยญาณแผ่ร่าง :

1. รักษาศีล ๕ ลดอาการแผ่ได้ ถ้ามัวแต่หาปฐาอะไรบนสวรรค์
พระพุทธเจ้าตอบว่า ปุชามนุษย์ที่กระทำความดีรักษาศีลในโลก

- การไม่ฆ่าสัตว์ เพื่อเพิ่มปริมาณวิญญาณ การที่คนเราจะโดนของ
โดนไสยศาสตร์ อาการจะแรงมากแรงน้อยขึ้นอยู่กับ บาปสัมพันธ
ที่สั่งสมมา ถ้าสั่งสมจนล้นจะแย่ ไม่ฆ่าสัตว์ คือ ไม่ตบยุง ไม่
เอาไปกอนไปฉีดยมด ไม่ซื้อหอยสดๆมาต้มฆ่า ไม่ซื้อปลาช่อนที่
สั่งให้แม่ค้าฆ่า ไม่ซื้อปูสดๆ มาฆ่า เห็นพรา้งๆไม่สั่งพรา้งๆให้เค้า
เอากุ้งยังหายใจอยู่ไปยำมาทาน รวมถึงการไม่เบียดเบียนทั้ง
ปวง เช่น เห็นหมา ไปเอาหินขว้าง หรือไปทำสัตว์เดือذرอน หาก
ปฏิบัติตนเช่นนี้ จะลดอาการทางวิญญาณได้มาก
- ไม่ลักขโมย เช่น ยืมปากกาหน่อย หยิบไปแล้วลืมคืน ใจรู้ว่ามี
เจ้าของ นี่คือการไม่รักษาศีล ยืมแล้วลืมคืน เจ้าของมีจิตกระวน
กระวาย นี่ก็ลักขโมย ยืมลูกอมมากินหน่อย เม็ดไม่กี่บาท ถือ
วิสาสะหยิบเข้าปากนี่ก็ลักขโมย
- ไม่ยุ่งกับคนที่เค้ามีแฟนแล้ว ไม่ทำให้เกิดข้อกั้นแครงใจกับ
แฟนชาวบ้าน จนเค้าหย่ากันเพื่อเราจะได้ครอบครอง
- ไม่พูดปด พูดไม่จริง พูดโกหก ลวงหลอกให้หลง
- ไม่ดื่มอะไรที่ทำให้เมา เช่น เห็ดเมา น้ำเมา ไปกระท่อม ยาไอซ์
หรือการเหาะเหล้าเพื่อใช้ในการประกอบอาหารก็ไม่สมควร ถึง

-ไม่เมาก็ตาม เพราะจะเกิดจิตปฏิบัติไม่ดีเลย

- หากสามารถทาน เจ ละเวนเนื้อสัตว์ น้ำผึ้ง นม เนย เค้กก็ทำจากนม ครีมก็ทำจากนม มันฝรั่งทอดก็ผสมผงเนื้อสัตว์ กาแฟใส่นมงดอาหารรสจัด ละเวนผักลิ้นจี่ 5 ชนิด คือ กระเทียม, หัวหอม, หลักเกียว, กุยช่าย และใบยาสูบ ทำตามนี้ได้วิญญูณที่มาแผ่ร่างจะออกไวมาก

2. ประกอบพิธีฆาตกรรม (วันแรกในหนังสือเล่มนี้)

3. สวดมนต์เช้า-เย็น (ตามในหนังสือเล่มนี้) ถ้าสวดให้ผู้อื่นก็ใช้ถูก ญาติ พ่อ แม่ พี่น้อง แฟน หรือผู้มีจิตกรุณา

๒. สิ่งที่ต้องเตรียม :

1. ให้ผู้ป่วยสวมครุฑตลอดเวลา ไม่ถอดเมื่ออาบน้ำ ครุฑสามารถทำลายอาถรรพ์ได้ทุกชนิด และช่วยจัดวิญญูณแผ่ขับออกทีละชนิดทีละชนิด หาซื้อได้ที่ท่าพระจันทร์ หรือร้านขายพระองค์ละสิบบาท ห้อยคอไว้
2. รูป เฉพาะวันแรกที่ประกอบพิธีฆาตกรรม รูปสืบทอดอก เทียนขาวสองเล่ม หน้าบ้าน ในบ้านรูปสามดอกบอกพระ และอื่นๆในบ้าน
3. ขันใส่น้ำทำน้ำมันต์ไว้ดื่ม และอาบหลังจากทำพิธีเสร็จ
4. ด้ายสายสิญจน์ ไว้โยงพระและครอบหัวผู้ป่วย ชื่อที่ร้านสังฆทาน
5. พระประธานของบ้าน หรือพระพุทธรูปองค์เล็กๆที่ตั้งได้ ก็ได้
6. ถ้าเป็นพวกงู นาคราช มโหระทึก ให้ใช้ไหหล่น้ำพิ์ หินไหหล่น้ำพิ์

ไหลดำน้ำพี พกติดต่อเลี่ยมห้อยคอด้วยจักดีมาก ราคาถูกละสิบบาท

7. ถ้าเป็นพวกนางไม้ ต้นไม้ใหญ่ คนธรรมดา เทวดาภูมิตำ ให้ใช้เหรียญบาทครุฑตอกตรงต้นไม้ใหญ่นั้น ราคาประมาณสิบถึงสิบห้าบาท

8. ถ้าเป็นคตปลวก รังจอมปลวก ผีปลวก เหล็กไหล วิญญาณตามอาฆาต ผีสงต่างๆ ให้ใช้น้ำส้มมหาสุขาวด้วยสูตรอ่านให้จบ เข้าหนึ่งจบ-เย็นหนึ่งจบ มันไม่กล้ามารบกวน สวดคำสั้นๆว่า “นะโมอมิตาพุทธ” ให้ได้ร้อยแปดจบ สองเวลา เข้า-เย็น หลังสวดมนต์จบ

9. ข้าวสารห้ากิโล(ใช้โรยในวันแรก)

10. ทรายสะอาดหาซื้อที่ร้านขายปลาสวยงาม หรือเกลือบริสุทธิ์ซัก 1 กำมือ(ใช้โรยในวันแรก)

13. หลักการใช้กระเจกดังนี้:

13.1. กระเจกนูน เอาไว้สะท้อนพลังให้เบี่ยงเบนออก เราจะพบเห็นบ้านที่ตั้งบนทางสามแพร่งติดกระเจกนูนนอกจากใช้เบี่ยงเบนพลังแล้ว ยังช่วยเตือนภัยให้กับรถคันอื่นได้ทราบ

13.2. กระเจกเว้า จะนิยมติดกรณีมีของกดทับบ้าน เช่น มีตึกสูงอยู่หน้าบ้านหรือหลังบ้านกดทับบ้านของเรา

13.3 กระเจกเรียบหรือกระเจกเงา จะเป็นตัวเก็บภาพหรือดึงภาพมาไว้ในกระเจก เหมาะสำหรับการเพิ่มพลังปราณให้กับมุมใดมุมหนึ่งของบ้าน ห้ามใช้เด็ดขาดกรณีที่มีของแหลมอยู่หน้าบ้าน แล้วติด

กระจกเรียบ เท่ากับเป็นการเร่งดึงเอาพลังปราณพิฆาตเข้าบ้านเราเร็วขึ้น
 กระจำนวนเป็นอุปกรณ์แก้ดวงจัญที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายได้ผลดี ควรจะ
 ใช้กระจำนวนที่มีขอบสีทอง สีเงิน สีเหลือง สีน้ำตาล สีขาว เพิ่มเพิ่ม
 พลังกระจกนูนให้มีพลัง ส่วนสีอื่น ๆ ไม่ควรใช้

ครุฑห้อยคอ องค์กรละสิบบาท ตาม
 ร้านขายพระ-เทวรูปทองเหลือง
 เล็กๆ ร้านสังฆภัณฑ์บางร้าน

รูป เทียน

ด้ายสายสิญจน์ ร้านสังฆภัณฑ์ หรือ
 ไหมสีขาวยาวๆซักม้วน

ขันใส่น้ำ แก้วน้ำ ไว้น้ำมนต์

พระประธานของบ้าน หรือ
พระพุทธรูปองค์เล็กๆตั้งได้

เหรียญบาทครูท หาได้ที่นี่:

https://www.kaidee.com/browse?q=%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%8D%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%91&price_start=0&price_end=20

หนังสือมหาสุขาวดีวิยหสูตร หา
ดาวน์โหลดมาอ่านได้ที่นี่:

<http://www.mahaparamita.com/2010/07/28/%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%95%E0%B8%B5%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%B9%E0%B8%AB%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%95%E0%B8%A3%E4%BD%9B%E8%AA%AA%E5%A4%A7%E4%B9%98/>

ข้าวสารห้ากิโล

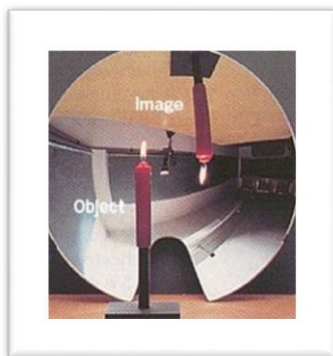
ทรายสะอาดหาซื้อที่ร้านขายตู้ปลา
สวยงาม หรือเกลือบริสุทธิ์

กระจกนูน

กระจกเว้า เวลาส่องจะกลับหัว

กระจกเรียบ หรือกระจกแบน

หินไหลดำ-เขียวน้ำพี หาได้จากที่นี่:

<http://xn--12c2cpz3a9bwa5f1cwad8b.com/product/188/%E0%B9%84%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7-%E0%B9%84%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%94%E0%B8%B3%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B9%81%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B9%87%E0%B8%81-%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%88%E0%B8%B8-10-%E0%B8%96%E0%B8%B8%E0%B8%87>

๓.เข้าใจเหตุแห่งการสิ่ง :

1. สาเหตุแห่งการสิ่งจากวิญญานต่างภพ ส่วนมากก็มาจากวัตถุที่สะสมและพฤติกรรมมนุษย์ อีกส่วนคือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ปลุกที่ทับสุสาน หม่าสัตว์วิญญานในสัตว์เมื่อละจากภพสัตว์มาตามเล่น ไปตกดินที่เป็นเนินสูง บ้านทางสามแยกให้ติดกระเจกนูน ไปเก็บของที่เค้าทิ้งไว้ในวัด บ้านติดต้นไม้ใหญ่แล้วพวกภูมเทวดา คนธรรพ์มาถึง ให้ตอกเหรียญบาทครุฑ บ้านมีศาลพระภูมิเอาข้าวสารโรยทิ้งไว้ 5-7 วัน ทูบทิ้ง ลักยันต์ รับขันธ ผิดครุ รับของต่ำ เข้าบ้าน ทำพิธีเอาด้ายสายสิญจน์พันข้าวสาร โรย เอาไปปล่อยวัด โคนยาเสน่ห์จากผู้อื่นกระทำ ขอนไม้เก่าที่ไปเก็บมาจากวัด ตู้เก่าของเก่าเก็บ บ้านเป็นทางสามแยก บ้านเป็นหัวมุมถนน บ้านถนนโค้งอยู่ติดถนน บ้านเป็นทางรุดพุ่ง บ้านใกล้วัด ใกล้โบสถ์ ที่บ้านเลี้ยงกุมารทอง แม่เปื้อน พ่อจิ้งตาแดง คตปลวก แก้วจันทกาล รังจอมปลวก ผีกระบอก ผีปะกำช้าง ดินที่เป็นเนินสูงๆปูดขึ้นมา ผิดปกติ ศาลพระภูมิ มีการนำดินจากที่ไม่ดีมาถมที่ดินบ้านก่อน..ก่อสร้าง ซื่อที่ฝังผี เคยไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เช่นฆ่าเสือ หรือไม่ฆ่าแต่เอาเขี้ยวสัตว์ เนื้อสัตว์

-หนังสือเวชศาสตร์มาปฐษา เหล่านี้ จะมีอาการแปลกๆ ได้ทั้งนั้น ไม่ควร

2. วิธีทดสอบให้น้ำของที่เราสะสมมาใส่ไว้ได้หมอนนอน แล้วเรานอนทับลงไป บางคนนอนไปฝันร้าย แน่นหน้าอก เป็นตุ่มที่มีมือขา คันไปทั้งตัว ปวดแขนขา แสดงว่าของจีนนั้นทิ้ง ลอยน้ำ ได้เลยครับ ถ้าเป็นศาลพระภูมิ ลองเอาดอกไม้ ดินที่ศาลพระภูมิ ของใช้ในศาลพระภูมิเล็กๆมาวางไว้ได้หมอน ถ้าเกิดอาการทุบทิ้ง ถ้าเป็นต้นไม้ใหญ่ หักกิ่งจากต้น เด้บใบจากต้นมันมา ถ้าเกิดอาการตอกเหรียญครุฑเลยครับ

3. การทำตามหนังสือเล่มนี้จะช่วยขจัดและค่อยๆไล่วิญญาณแฝงออกทีละนิดๆ จนหายเป็นปกติ กล่าวคือ เวลาเข้านอนหลับ แต่เวลาปัดออกมันจะออกทีละนิด ทีละนิด และสิ่งที่จะช่วยได้ดีที่สุดคือการหาต้นตอของปัญหาและขจัดออก ทุบทิ้ง เอาออกไปให้พ้นจากบ้านดีที่สุด เพื่อจะได้ไม่เป็นๆหายๆ

๔. ควรเตรียมของก่อนทำพิธีสวดมนต์พิธี :

1. เป็นอะไรใช้ของสิ่งนั้น

1.1 บ้านสามแยกทางสามแพร่ง ใช้กระถางนาคก่อนพอสวดเสร็จโรยข้าวสาร

1.2 ผีภู นาคราชร้าย มโหรีหระ แก้วจันทกาล เพชรพญานาค แก้วนาคราช แก้วจันทราเรืองแสงเขียว แก้วสุริยะเรืองแสงเขียว พวกนี้ใช้ไหหล่น้ำพี้ดำ เขียวพกดัตถ์ แล้วเอาไปทิ้งวัด

1.3 ศาลพระภูมิผี ปลูก คตปลูก รังปลูก ทำพิธีสวดตามหนังสือเล่มนี้เอาค้ายสายสิญจน์โยงที่รังปลูก แล้วเอาข้าวสารที่ทำพิธีโรยแล้วทุบทิ้งและถ้าเป็นเหล็กไหลไพรคำ หรือ กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสือสัตว์ สวดเสร็จเอาไปไว้วัด วิญญาณตามอาคม ผีสิง ผีสาธิตต่างๆ ทั้งหมดนี้ตามในข้อ 1.3 ต่างๆให้อ่านมหาสุขาวคิ้วยุทธอ่านให้จบ เข้าหนึ่งจบ-เย็นหนึ่งจบ มันไม่กล้ามารบกวน จากนั้นสวดคำสั้นๆว่า “นะโมอมิตาพุทธ” ให้ได้ร้อยแปดจบสองเวลาเช้า-เย็น หลังสวดมนต์ตามหนังสือเล่มนี้จบ ค่อยอ่านมหาสุขาวคิ้วยุทธและสวด “นะโมอมิตาพุทธ”

1.4. นางไม้ คนธรรพ์ ภูมเทวดา ยักษ์ อสูรที่อาศัยต้นไม้ ใช้เหรียญบาทครุฑตอกเข้าไปที่ต้นไม้ใหญ่จนมิดก่อนแล้วค่อยสวดตามหนังสือเล่มนี้

1.5 บ้านทับโรงรถ ยุงข้าว ผีโป่ง เอาดินโป่งหนึ่งกำมือขุดไป จูดยุบหนึ่งดอก อัญเชิญบอกกล่าวไปไว้วัด เกลือโรยดินโป่ง นอกนั้นจุดยุบสิบหกดอกแปดทิศขอขมา

2. ก่อนเริ่มพิธีมีสิ่งที่จะต้องเตรียม

2.1 เอาสายสิญจน์พันแบบประตักมณิ คือวนตามเข็มนาฬิกาที่เดินจากเลข หนึ่งไปสองไปสาม จนถึงสิบสอง แล้ววนมาหนึ่งใหม่ ใหวนตามเข็มนาฬิกา คำเรียกว่าวนแบบประตักมณิ ก่อนพันสายสิญจน์ให้กล่าวว่า นะโม ตัสสะ ะกะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ สามจบ แล้วกล่าวว่า อิติปิ โส วิเสสอิ อีสเส พุทธนาเมอิ อีเมนา พุทธัง โสอิอิโสตั้ง พุทธปิติอิ สามจบ แล้วพันประตักมณิรอบองค์พระประธานในบ้าน ถ้าไม่มีพระประธานก็ใช้

พระพุทธรูปองค์เล็กๆ พันสามรอบ จากนั้นในกรณีบ้านมีอาณาบริเวณนำสายสัญญาณโยงจากพระประธานในบ้านพันแบบประตักมิล รอบบ้านโดยรอบ ถ้าบ้านเป็นห้องแถวไม่จำเป็นต้องพันรอบบ้าน

2.2 เอาน้ำใส่ขันสำหรับใช้ทำน้ำมัน คั้นและอาบ การสวดทำน้ำมันตอนเช้าให้คั้นให้หมด น้ำมันเย็นใช้คั้น และแบ่งไว้สามส่วน คือ เก็บไว้อาบตอนก่อนนอน เก็บไว้คั้นตอนตื่นนอนเช้า เก็บไว้อาบตอนเช้า ถ้าบ้านใช้ตุ่มอาบน้ำให้เทน้ำมันลงไปในถังอาบน้ำทุกเช้า และห้ามเทน้ำอื่นใดทับน้ำมันที่เราเทไป จนกว่าเราจะอาบเสร็จ ถ้าบ้านใช้ฝักบัวหลังอาบน้ำ สระผมเสร็จอย่าเพิ่งเช็ดตัว ให้ชะโมสามจบ แล้ว เทลงไปตั้งแต่หัวจรดเท้า จากนั้นเช็ดตัวไปทำงาน

2.3 เอาข้าวสารห่ากิโล หรือกีกิโลก็ได้ ใช้ในวันแรกเท่านั้น ปริมาณข้าวสารตามความกว้างยาวของบ้านที่จะโรย ใช้เกลือหรือทรายสะอาดที่ใช้ประดับตู้ปลาสวยงามหนึ่งกำมือ คลุกผสมให้ทั่วข้าวสาร

2.3.1 หลังทำพิธีเสร็จการโรยให้โรยทั่วบ้านตั้งแต่ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องน้ำ ห้องทุกห้องของบ้านที่มี เติยงนอนรอบที่ดินรอบๆบ้านทั้งหมด หลังสวดเสร็จโรยทิ้งไว้ 5-7 วันค่อยเก็บกวาดออก

2.4 หลังจากนั้น นำสายสัญญาณมาพันรอบแก้วทำน้ำมันสามรอบ ให้พันแบบประตักมิล ในวันแรกมีการใช้ข้าวสาร ซึ่งแต่ละคนอาจใช้ถังหรือกะละมัง หรือถาด หรืออะไรก็ได้ที่ใส่ข้าวสารกับเกลือได้ ให้นำสายสัญญาณพันแบบประตักมิลรอบถังหรือ กะละมัง หรือถาดหรืออะไรก็ได้ที่ใส่ข้าวสารของ

-เรา พันสามรอบ

2.5 จากนั้นพันแบบประตักมิดรอบศีรษะผู้ป่วย สามถึงเก้ารอบ

ขึ้นอยู่กับอาการของคนป่วย หรือรักษาให้ตนเอง ผู้สวดทำพิธีต้องนำมือจับสายสิญจน์ไว้ตลอดห้ามปล่อยแล้วค่อยเริ่มสวดมนต์จับสายสิญจน์ไว้จนกว่าจะสวดเสร็จ

2.6 ก่อนเริ่มทำพิธี นำครุฑแบบคล้องคอมาคล้องให้คนป่วยโดนสังขม อดอาการรุนแรงได้ และสวมไว้ตลอดไม่ว่าอาบน้ำก็ไม่ต้องถอด ต้องสวมตลอด ๒๑ วัน ป้องกันการมาแผ่รังของวิญญาณ

2.7 ให้ผู้ป่วย หรือในกรณีผู้ป่วยนอนสลบอยู่ที่โรงพยาบาล ให้ผู้ญาติสวดท่อง “อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ปฏิบัติจะสมุปะบาทมนสิการ หลักกลไกพื้นฐานการกำเนิดชีวิตและการหลุดพ้น” ในหน้า 66 ให้ขึ้นใจ โดยไม่ต้องดูหนังสือ หัดสวดให้ขึ้นใจอยู่เสมอๆตลอดวันจะทำให้หายเร็วขึ้น จำไว้ว่าต้องจดจำขึ้นใจโดยไม่ต้องเปิดดูหนังสือ อยู่ในบทสวดปกติเข้าเย็นข้างล่าง

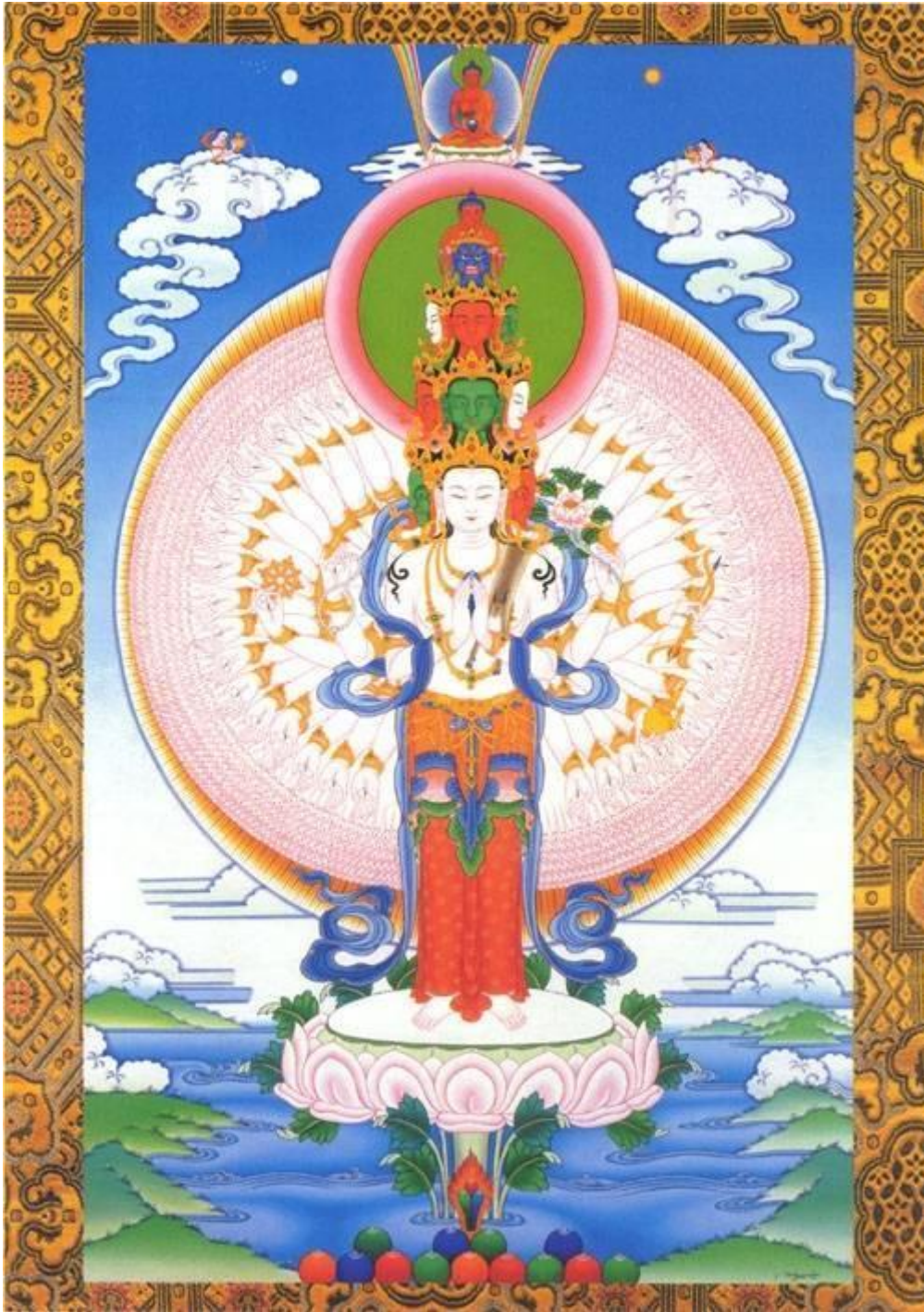
3. การสวดขมากรรมจะทำในวันแรก และทุกวันพระเท่านั้น วันอื่นๆไม่ต้อง และสวดขมากรรมแค่ ๑ ครั้งเท่านั้น เช่นทำพิธีขมากรรมไปแล้วตอนเช้า ตอนเย็นไม่ต้องสวดขมากรรม แต่ตอนเย็นให้สวดปกติ

- การทำข้าวสารเสกเพื่อโรยจะทำและโรยในวันแรกที่ทำพิธีเท่านั้น
- น้ำมนต์ต้องทำคัม-อาบทุกวัน เช้า-เย็น
- การทำพิธีในวันแรก ถ้ามั่นแรงมากให้ผู้ป่วยถือศีล ๕ และทานเจตาม

-หัวข้อ ๑.หลักปฏิบัติเบื้องต้นหลังจากเริ่มรู้ว่าโคณวิญญานแผ่ร่าง มันจะกลัว

- การทำพิธีปิดในสามวันแรก จะทรมานมากถ้าของแรงแล้วจะค่อยๆดีขึ้นเรื่อยๆ ให้สวดและทำพิธีสวดปิดเรื่อยๆจนครบ ๒๑ วัน จึงจะหายขาดแบบถาวร และอย่ากลับไปเล่นหรือโคณของพวกเขาอีก ให้รีบเอาไปทิ้ง ทูบทิ้งเอาออกจากบ้าน ๒๑วันนี้ควรถือศีล ๕ อย่างเคร่งครัด และทานเจ

- หลังจาก ๒๑ วันแล้วหายขาด ถ้าไม่ไปโคณของอุบาทว์อีก และควรรับกำจัดต้นตอตั้งแต่วันแรก หรือใน ๑๕ วันแรกที่ทำพิธี เช่น ถ้าเป็นนางไม้ ครุฑตอกต้นไม้ใหญ่ตั้งแต่วันแรกเลย จอมปลวกทูปชะตั้งแต่ทำพิธีเสร็จในวันแรก ทับดินโป่ง นำดินโป่งตรงนั้นหนึ่งกำมือจุดธูปอัญเชิญไปโรยวัดตั้งแต่วันแรก หนังสือ เขาสัตว์ กระดุกสัตว์ หรือวิญญานอาฆาตรู้ชื่อ เขียนชื่อมันใส่กระดาษด้วยตอนทำพิธีในวันแรก หลังจากสวดชุมนุมเทวดา ลักเค กาเม จะรูป ให้ผู้โคณสิ่งจุดธูปหนึ่งดอกกำในมือ เอ่ยชื่อของมัน เชิญมันมา หลังเสร็จพิธีเอาสายสิญจน์พันรอบก้านธูปและกระดาษชื่อมัน ตัดสายสิญจน์ออก แล้วอัญเชิญกระดาษก้านธูปที่พันสายสิญจน์ไว้ไปวัดเข้าเตาเผาสวดบังสุกุลส่งวิญญานหลังทำพิธีเสร็จ สำหรับวิธีทดสอบถ้ายังหาสาเหตุไม่เจอ ให้ดูที่หัวข้อ: ๓.เข้าใจเหตุแห่งการสิง

นาคร้าย ปีศาจแห่งโรคประหลาดยังอากาศพิษให้บังเกิด อีกทั้งจับสันตว์ร้อนเสียดแทง
ชีวิตเจียนจบสิ้น เมื่อสรรเสริญภาวนามหากรุณามนต์ด้วยศรัทธาที่สุดแห่งใจ โรค
ประหลาดร้ายแรงจักสลายไป มีอายุจิววัฒนา...

สรรพสัตว์ผู้จิตชั่วร้ายเป็นอกุศล กระทำไเสียกรรม ใช้เวทย์มนตร์ยังโทษแก่ผู้อื่น
(ผู้ถูกกระทำนั้น) เมื่อสรรเสริญสาธยายมหากรุณามนต์ด้วยศรัทธาที่สุดแห่งใจ

อาถรรพณ์นั้นจะกลับคืนไปสู่ผู้กระทำ...

หากได้ส่ายยาสซึ่งมนตร์นี้ ฟังทราบเถิดว่าบุคคลนั้น ได้เคยสักการะพระพุทธเจ้าจำนวน
ประมาณพระองค์มิได้มาแล้ว... เป็นผู้ปลูกฝังกุศลมูลอย่างไพบูลย์มาแล้ว...

ที่มา : สัทสกุศลสัทสเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ไวบุลยสัมปยุตตปิฎกนมหากุณาจิตร
ธารณสูตรมหากุณามนตร์

๕. บทขมากรรม สวดในวันแรก และในวันพระ หนึ่งครั้งต่อวันเท่านั้น สวด

ตามนี้ไปเรื่อยๆ

หน้าบ้าน จุฑา ๑๖ ดอก เทียนขาว ๒ เล่ม นะโมสามจบ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
อัญเชิญทวยเทพ ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ๑๔ ชั้นบาดาลมายังบ้านเลขที่... ส่วน
ข้างในบ้านจุฑาสามดอกและเทียน บอกกล่าวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบ้าน แล้วสวด
ว่า.....

- นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (๓ จบ)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค ผู้ทรงเป็นพระอรหันต์ ตรัสรู้ชอบโดย
พระองค์เอง พระองค์นั้น.

- อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะ
โต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสาณัง พุท
โธ ภะคะวาติฯ
- สะวาหาโต ภะคะวา ชัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะ
นะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูสีติฯ
- สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิฉิปะฏิปัน
โนภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะ
ปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิ
-เนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

- นมัสสะ ตริยะ ฐะวิกานาม สะรวะ ตะถาคะตานาม โอม วิระชิ วิระชิ มหาจักระ วัชริ สะตะ สะตะ สาระเต สาระเต ตระยิ ตระยิ วิระมะนิ สัมภัญชะ นิ ตระมะติ สิทธะ อักคะเร ตรัม สวาหา (คาถานมัสสะหวัชื่อนี้ ๒๑ จบ)
- ข้าพเจ้ายินดีคำนับนบครูผู้เฒ่าแต่ก่อนเก่าปัจจุบัน ครูเลขแลครูยันต์ ครูว่านแลครูยา ครูตำหรับแลครูตำรา ครูเวทมนต์คัลคาถา ครูนะโม กอ ขอ แล กอ กา ครูอักขระขอมไทย-จีน-บาลี-สันสกฤต-สิทธี-เทวะนาถ-ทิเบต-ท่านเหล่าจื้อ บรรพจารย์และครูพระพุทธานุสาสนายเถรวาท-มหายาน-วัชรยานจนจบหมดที่ข้าพเจ้าได้เล่าเรียนศึกษามา ข้าพเจ้าขอ อัญเชิญครูบาอาจารย์ทั้งหลายนั้น จงประสิทธิประสาทสิ่งที่เป็นบุญ เป็นกุศลให้แก่ข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อ เทอญ.
- **ปฐมัญจะ** ทิสัง ราชา ฐะตะรัฏโฐ ปะสาสะติ คันธัพพานัง อาธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ
ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุพโห ตัปปะสาสะติ กุมภกันทานัง อาธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ
ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรุปักโข ปะสาสะติ นาคานัง อาธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ
อุตตะรัฏจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัปปะสาสะติ ยักขานัง อาธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา

อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสินโน โมทะมานา อัญญังสุ ฯ

สระรัชชัง สะเสณัง สะพันธุง นะรินทัง ปะริตตานุกาโว สะทา รักขะ
 ตูติ ณะริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันตา อะวิกขิตตะจิตตา ปะริต
 ตังกะณันตุ ลักเค กาเม จะ รูเป คิริติขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมานะ ทีเป
 รัฏฐะ จะ กาเม ตะรุวะนะกะหะเน เคะหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เท
 วา ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนีวะ
 ระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ รัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทันตา
 รัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทันตา รัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทัน
 ตาฯ

- วันทามิ พุทธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ รัมมัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ สังฆัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ โพธิสัตตวาเย สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ สารีริกธาตุโย ทูระโตสัพพะโสสัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเต

วันทามิ อารามะ พัทธะเสมายัง โพธิรุกขัง เจฏฐิยัง พุทธะรูปัง สัพพะ
 เมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ ปัจเจกะพุทฺธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ คุรุอุปปัชฌาอาจารย์ยะคุณฺถัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ เทวานัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ นาโค นาคี นาคราช สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ คุรุทโธ คุรุทธา คุรุท สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภัันเตฯ

วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง อะตีตัง เมโทสยัง อะนาคะตัง เมโทสยัง
 ปัจจุบันัง เมโทสยัง ขะมะละเม ภันเต สาธุ สาธุ อนุโมทามิ กายะกัมมัง
 วะจีกัมมัง มะโนกัมมัง สัพพะปะปิ้ง วินัสสะตุ โยโทโส โมหะจิตเตนะ
 พุทฺธัสสะมิง ฐัมมัสสะมิง สังฆัสสะมิง ปะกะโตมะยา ขะมะละเม กะตัง
 โทสยัง สัพพะปะปิ้ง วินัสสะตุ อามันตะยามิโว ภิกขะเว ปฏิวะทะยามิโว
 ภิกขะเว ขะยะวะยะธัมมา สังขารา อัปปามาเทนนะ สัมปาเทถาติ อิจเจ
 วะมัจ จันตะมะนัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง ปุณฺณยา ภิ
 สันธัง วิปุลัง อะรหัตถัง ตัสสาณุกาเวนนะ หะตันตะราโยฯ

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตังฯ

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

พุทฺธัง สะระนัง คัจฉามิ ฐัมมัง สะระนัง คัจฉามิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ
 ทุติยัมปิ พุทฺธัง สะระนัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ฐัมมัง สะระนัง คัจฉามิ ทุ
 ติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สะระนัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ฐัมมัง สะระนัง คัจฉามิ ตะ
 ติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

พุทฺธังอาราธนาณัง ฐัมมังอาราธนาณัง สังฆังอาราธนาณัง สิ่งศักดิ์สิทธิ์
 แดนพุทธภูมิอาราธนาณัง

พุทฺธังประอิทธิ ฐัมมังประอิทธิ สังฆังประอิทธิ สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิ
 ประอิทธิ

พุทฺธังรักษา ฐัมมังรักษา สังฆังรักษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิรักษา

- ข้าแต่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ข้าพเจ้าจักเจริญอัญเชิญ บอกกล่าว ภูมิฐานเทวดา ทั้งเบื้องบน เบื้องกลาง เบื้องล่าง เจ้าที่ เจ้าทาง เจ้าป่า-เจ้าเขา เจ้าทุ่ง-เจ้าท่า ตลอดทั้งครูบาอาจารย์ทุกๆ พระองค์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สถิต ณ บ้านหลังนี้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิ บัดนี้ ข้าพเจ้า ขออาราธนาอัญเชิญ สู่สถานที่..... บ้านเลขที่ ถนน/ซอย/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด...รหัสไปรษณีย์... ประเทศไทย ซึ่งเป็นบ้านของข้าพเจ้า เพื่อสถิตเพิ่มเติม เสริมทรัพย์ ให้บังเกิดมีโชคมีลาภ ค้ำครองป้องกัน และกำจัดสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายให้หมดไป สาธุ"
- พุทโธเมนาโธ ธัมโมเมนาโธ สังโฆเมนาโธ. สะกะกะจะ. เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว. อิติเนยยะ ปะลังยุทธเต. บุษะ จะ มหาบุษะ สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิ อันทรงฤทธิ์ ทรงอานุภาพ. นำโชค นำลาภ นำเงิน นำทอง นำคู่ครอง มาสู่ข้าพเจ้า นะชาลีติ มาณี มามะ สุขสม. อิสะวาสุ อิติปิโส ะกะวา. สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิเจริญมา สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิเจริญดี สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิเจริญยิ่ง สิ่งดี ๆ ทั้งหมด หลังไหลเข้ามาสู่ข้าพเจ้า สัมมะ สัมมา สัมมา สัมมะ นะมะอะอุ นะมะพะทะ นะโมพุทธายะ ,นะ เพชชะ อยู่ๆ, นะ เพชชะ คงๆ, นะ เพชชะ ทนๆ, นะ ประอิทธิ เม สวาโหม.
- พุทโธ พุทธัง นะกันตัง อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ นะโมพุทธายะ
- เริ่มบทขมากรรมทำการสำรวม

นโม มหากรุณิกายะ อวโลกิเตศวรายะ โพธิสัตว์ายะ

ให้(ท่านทั้งหลาย)มีความเคารพและสำรวม

ขอน้อมเกล้านมัสการด้วยเอกจิต ต่อพระรัตนตรัยทั่วทิศ

บรรดาหมู่ชนทั้งหลายนี้ ต่างน้อมกายคุกเข่า แล้วเทิดไว้ซึ่งเครื่องสุคนธาและ
บุปผา เพื่อถวายสักการะตามพิธี

ขอเครื่องสุคนธาแลบุปผชาติเหล่านี้ จงแผ่กระจายไปในทิศโลกธาตุ

ในบรรดาพุทธเกษตรหนึ่งๆ ก็จงอสังการด้วยความหอมหวานน่าน้ำปร

ให้สมบูรณ์ในโพธิสัตตมรรค แล้วสำเร็จซึ่งตถาคตสุคันธา

ขอให้เครื่องหอมแลดอกไม้อันของข้าพเจ้านี้ ประคองอาสนะที่รุ่งเรืองและวิจิตร
อสังการ

เป็นทิพยดนตรี ทิพยสุคนธาอันมีค่า

และทิพยาหาร ทิพยวัตถุอันมีค่าทั้งปวง

ก็พระสัทธรรมอันเป็นอจินไตย(มีจำนวนมาก)ตั้งอณู แต่ละอณูหนึ่งก็บังเกิด
เป็นอณูอีกมากมาย

แต่ละอณูหนึ่งๆนั้นยังบังเกิดเป็นสรรพธรรม ที่หมุนเคลื่อนไปอย่างอสังการ

โดยไร้สิ่งขวางกั้น

ไปถึงยังเบื้องพักตร์แห่งพระรัตนตรัยทั่วทิศ และถึงเบื้องพักตร์ของพระ
รัตนตรัยในทิศธรรมธาตุ

อันล้วนแต่มีกายแห่งเรากำลังถวายบูชา แต่ละกายหนึ่งๆก็แผ่ทั่วไปในธรรม
ธาตุ

แต่ละสิ่งนั้นๆ ก็มีแปดเปื้อนและไร้สิ่งขวางกั้น อันจะกระทำพุทธกิจไปจนสิ้น

ขอบเขตแห่งอนาคต

เพื่อบ่มรมเหล่าสรรพสัตว์ในธรรมธาตุอย่างทั่วถึง ก็เมื่อได้รับการบ่มรมแล้วจึง
ล้วนเกิดโพธิจิต

แล้วพร้อมกันเข้าสู่พระพุทธปัญญาญาณอันมีต้องอุบัติเกิดขึ้นอีก

การถวายเป็นสักการะเสร็จสิ้นแล้ว ขอทุกท่านมีความเคารพและสำรวม

ขอนอบน้อมแด่พระสัทธรรมวิเทศาภคตเจ้า เมื่อปางอดีต

ทรงปรากฏพระวรกายเป็นพระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ในปัจจุบัน

ผู้สำเร็จซึ่งคุณธรรมอันประเสริฐ

แลสมบุรณ์ด้วยมหาเมตตากุณา

ด้วยวรกายและพระทัยหนึ่งนี้

ได้สำแดงเป็นสหัสสเนตร

เพ่งเห็นธรรมภาวะ

เพื่อปกป้องเวไนยสัตว์

ยังให้บังเกิดหนทางแห่งจิตที่ยิ่งใหญ่(ไวปุลยมหามรรคจิต)

แล้วสั่งสอนให้ยึดมั่นในศักตามนตร์อันสมบุรณ์

เพื่อไกลจากอบายมรรคเป็นนิรันดร์

ได้อุบัติยังพระพุทธพัตร์

อันอนันตริยกรรมที่หนักหนา

โรคาพาธที่เสียดแทงสรรพางค์

ประการที่มีอาจรักษาเยียวยา

ก็จกมลายไปสิ้น

ก็อันสมาธิแลปฏิภาณปัญญา

และสิ่งปรารถนาที่มีในภพปัจจุบัน

ล้วนจกบรรลुซึ่งผล

อย่างแน่นอนมิพึงสงสัย

สามารถบรรลुซึ่งตริยาน (สาวกยาน ปัจเจกยาน โพธิสัตว์ยาน)

แล้วสำเร็จพระพุทธานุอย่างรวดเร็ว

ก็พลานุภาพอันนี้แล

การสรรเสริญให้หมดสิ้นแล้วไซ้ เห็นไม่มี

ด้วยเหตุฉะนี้ ข้าพเจ้าจึงขออน้อมเศียรนมัสการ.

ขออน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระบรมศาสดาศากยมุณีโลกนาถ

เจ้า (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระอมิตาภะโลกนาถเจ้า แห่ง
สุขาวดีโลกธาตุ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระสหัสสรประภาสานตีสถิตยโลก
นาถเจ้า พระผู้สถิตอยู่เมื่อครั้งอดีต เป็นเวลาล่วงแล้วจำนวนโกฏิกัลป์อันจัก
ประมาณมิได้ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระพุทธโลกนาถเจ้าทั้งปวง อันมี
จำนวนพระองค์เท่ากับเม็ดทรายใน กองานที่จำนวน ๕๕ สายรวมกัน (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระสังฆกรรมวิทยาโลกนาถเจ้า พระ
ผู้สถิตอยู่เมื่อครั้งอดีตเป็นเวลา ล่วงแล้วหาประมาณกัลป์มิได้ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระพุทธโลกนาถเจ้าทั้งปวงทั่ว
ทิศทิศ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระพุทธโลกนาถเจ้าทั้งปวงจำนวน
หนึ่งพัน ที่ทรงสถิตอยู่ในกาลทั้ง ๓ แห่งภัทรกัลป์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อคาถาแต่ละประโยคอันวิเศษ
อัศจรรย์ แห่งพระไวบุลยสมบุรณอกิณฺจ นมहाกรุณาจิตรมหาธารณี (ท่อง ๓
ครั้ง) (กราบ ๓ ครั้ง)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อธารณีทั้งปวงที่พระอวโลกิเตศวรได้
กล่าวแสดงไว้ และพระธรรมทั้ง ปวงที่มีอยู่ในไตรกาลทั่วทิศ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระมหาเมตตากุธาวอลอกิเตศวร
โพธิสัตว์มหาสัตว์ ผู้มีพระหัตถ์ และพระเนตรจำนวนละหนึ่งพัน (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระมหาสถามปราปตโพธิสัตว์ผู้
เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระธารณิราชโพธิสัตว์ผู้เป็นมหา
-สัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระสุรยประภาโพธิสัตว์ พระจันทร์
ประภาโพธิสัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระรัตนราชโพธิสัตว์ พระไภษัชย
ราชโพธิสัตว์ พระไภษัชยสมุทคต โพธิสัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระศิริลังการโพธิสัตว์ พระมหาลัง
การโพธิสัตว์ พระรัตนครรภโพธิ สัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระคุณลึงการ โพธิสัตว์ พระ
วัชรครรถโพธิสัตว์ พระอากาศครรภ โพธิสัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระเมตไตรยโพธิสัตว์ พระสมันต
ภัทรโพธิสัตว์ พระมัญชุศรีโพธิ สัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระโพธิสัตว์ผู้เป็นมหาสัตว์ทั้งปวง
ที่สถิตในไตรกาลทั่วทิศ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระมหากัสสปะ และพระมหาสงฆ์
สาวกจำนวนอสงไขย อันหาประ มาณมิได้ (กราบ)

ขอน้อมเศียรนมัสการด้วยเอกจิตมั่นคง ต่อพระธรรมอาจารย์ธรรมญาณ แห่ง
นิกายสุขาวดี เทียนไต้ (กราบ)

ด้วยเอกจิตเป็นหนึ่งเดียว ขอเป็นผู้แทนท้าวสุหัมบดีพรหม

เตกุลเทวบุตร

ท่านท้าวจุมหาโลกบาล

เทพนาค และสัตว์ในคติ ๘

กุมารเนตรเทวก็ัญญา

เทพอากาศ

เทพแม่น้ำและห้วงสมุทร

เทพตาน้ำพุ

เทพสายธารและหนองน้ำ

เทพต้นยาสมุนไพรเทพต้นไม้และป่าไม้(รุกขเทวดา)

เทพประจำเมืองและบ้านเรือน

เทพคงคา

เทพอัคคี

เทพวาโย

เทพธรณี

เทพภูเขา

เทพประจำพื้นที่

เทพศิลา

เทพประจำปราสาทราชวัง

และบรรดาเทพผู้รักษาธารณิมนตร์นี้

(อันมี)เทพนาค ปิศาจและบริวารทั้งปวง ในการ น้อมเศียรนมัสการพระ
รัตนตรัย

พระสูตรกล่าวว่า... หากมีภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา กุลบุตร กุลธิดา
ปรารถนาจักปฏิบัติภาวนามหากรุณา ธารณิมนตร์นี้แล้วไซ้ร้ พึงต้องมีเมตตา
กรุณาจิตต่อสรรพสัตว์ทั้งปวง แล้วประกาศปณิธานตามข้าพระองค์ (พระอว
โลกิตेश्वर) ดังนี้...

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิตेश्वรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้รู้แจ้งสรรพ
ธรรมโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้สำเร็จ
ปัญญาจักษุโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้โปรดสรรพ
สัตว์ทั้งปวงโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้สำเร็จอุปาย
โกศลในการโปรดสัตว์โดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้โดยสาร
ปัญญานาวาโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้ข้ามพ้น
ทะเลโสมงสารโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้สำเร็จใน
ศีล สมาธิและมรรคผลโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้ขึ้นสู่
นิพพานบรรพตโดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้อาศัย
ในอสังขตเคหาสน์โดยเร็ว

ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ขอข้าพเจ้าได้มีสภาวะ
เฉกเช่นธรรมธาตุกายโดยเร็ว

หากข้าพเจ้าหันไปทางศาตราบรรพต ศาตราบรรพตจะภินทนาการไปเอง

หากข้าพเจ้าหันไปทางวาริเคียดพล่าน วารินั้นจะเหือดแห้งไปเอง

หากข้าพเจ้าหันไปทางนิรยภูมิ นิรยภูมินั้นจะสิ้นสูญไปเอง

หากข้าพเจ้าหันไปทางหมู่เปรต เปรตนั้นจะอิมหันได้เอง

หากข้าพเจ้าหันไปทางอสุรกาย อกุศลจิตของอสุรานั้นจะสงบลงเอง

หากข้าพเจ้าหันไปทางเครื่องจวน เครื่องจวนนั้นจะเกิดมหาปัญญาญาณได้เอง

นะโม อวโลกิเตศวรายะ โพธิสัตว์ายะ (๓ ครั้ง ต่อด้วย ...)

นะโม อมิตาภายะ พุทธายะ (๑๐ ครั้ง)

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มหาสัตว์ กราบทูลพระพุทธองค์ว่า ข้าแต่พระสุคต
เจ้า หากมีสรรพสัตว์ที่สาธยาย มหากรุณาธารณีนี้อันแล้ว ยังตกสู่อบายภูมิ ๓ ข้า
พระองค์จะไม่ขอสำเร็จพระโพธิญาณ

หากสาธยายมหากรุณาธารณีนี้อันแล้ว มิได้อุบัตียังพุทธเกษตรของพระพุทธเจ้า
ทั้งหลายแล้วไซ้ ข้าพระองค์จะไม่ขอสำเร็จพระโพธิญาณ

หากสาธยายมหากรุณาธารณีนี้อันแล้ว มิได้สำเร็จสมาธิและปัญญาปฏิภาณทั้งหลาย
แล้วไซ้ ข้าพระองค์จะไม่ขอสำเร็จพระโพธิญาณ

หากสาธยายมหากรุณาธารณีนี้อันแล้ว หากสิ่งทีวอนขอมิสำเร็จได้ตั้งมโนมัยใน
ปัจจุบันชาติแล้วไซ้ ก็หาใช่ มหากรุณาจิตธารณีนี้อัน

กระทั่งเมื่อแสดงอรรถจบแล้ว จึงประทับยืนแล้วประนมหัตถ์ที่เบื้องหน้า
มหาชนในธรรมสันนิบาตนั้น แล้วแผ่ มหากรุณาจิตไพศาลมิตีประมาณต่อ
สรรพสัตว์ แยมัสมวลเล็กน้อยแล้วแสดงไวบุลยสมบุรณ์อกิณจนมหา กรุณา
จิตธารณีสักตามนตร์ ดังนี้...

นะโมรัตนะตรายายะ นะโมอาระยะ อวโลกิเตสะวะรายะ โพธิสัตตวายะ มหา
สัตตวายะ มหากรุณิกายะ โอม สะรวะ-ระกะเย สุททะนะตัสสะยะ นมัสสะ กะฤตะ
วา อิมัม อาระยะ อวโลกิเตสะวะละรันตะภา นะโม นีละกัณฐะ ศรีมหา
ปะฏะสะมิ สรวาทะวะตะสุกัม อติยัม สะรวะสัตตวะ นะโมปวสัตตวะ นะโม
ภควะ มะกะเตตุ ตัทยะธา โอม อวโลกา โลกาเต กาละติ อีสีลี มหาโพธิสัตตวะ
สาโพสาโพ มะรามะรา มะคิมะสิ ฤทธะยุ กุรุ-กุรุ กรัมมะ ฐูฐ-ฐูฐวิชะยะเต มหาวิชะ

ยะเต ชาระ-ชาระ ะระณี สะวะรายะ จะละ-จะละ มะมะ วิมะละ-มูรัต ตเร เอหิ
 เอหิ คินะคินะ อาละลินกะละศรี วิษะ-วิษัม ประสะยะ หุตุ หุตุ มัลละ หุตุหุตุศรี
 สะระ-สะระ สิริ-สิริ สุรุ-สุรุ โพธิยะ-โพธิยะ โพชายะ-โพชายะ เมตริยะ นี
 ละกัณฐะ ตริสะระณะ ะยะมะนะ สวาहा สิทชายะ สวาहा มหาสิทธายะ สวา
 หา สิทธะโยเคสะวะรายะ สวาहा นีละกัณฐะ สวาहा มะละนะละ สวาहा ศรี
 สิงหะมุขายะ สวาहा สะระวะมหาหัตถายะ สวาहा จักระหัตถายะ สวาहा
 ปัทมะกัจฉิตชายะ สวาहा นีละกัณฐะ-วยา ฌรายะ สวาहा มหา พลี-สังกะรายะ
 สวาहा

นะโมรัตนะตรายายะ นะโมอาระยะ อวโลกิเต สะวะรายะ สวาहा โอม สิทธยัน
 ตู มันทรา ปะทะเย สวาहा (สวดเนื้อคาถาสันสกฤตทั้งหมดนี้ ๕ จบ แล้วกล่าว
 บรรทัดข้างล่างนี้ต่อไป...)

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มหาสัตว์ เมื่อแสดงธารณีจบลง

พื้นมหาธารณีกัณฑ์สั้นไหว ๖ ลักษณะ รัตนมณีและทิพยมาลีก็โปรยปรายลง
 มาจุจพรรษาย

พระชินเจ้าทั่วทิศล้วนโมทนายินดี บรรดามารและเดียรถีย์ นอกกริตต่าง
 หวาดหวั่นพรั่นพรึงจนโลมาตั้งชัน พระคุณของนิรวาณ ๔

บรรดาชนาชนในธรรมสันนิบาตนั้นก็ได้รับรรลุมรรคผลต่างๆ

บ้างสำเร็จโสดาปัตติผล

สกิทาคามีผล

อนาคามีผล

จนถึงอรหัตต์ติผล

บ้างได้บรรลุปฐมภูมิ ทุตติยภูมิ ตติยภูมิ จตุตถภูมิ ปัญจภูมิ จนถึงทศภูมิของพระ
โพธิสัตว์

ยังผลให้สรรพสัตว์ไม่มีประมาณ บังเกิดพระอนุตรสัมมาสัมโพธิจิตอันหาที่
เปรียบมิได้แล

เพื่อพระคุณ ๔ ภพ ๓ และสรรพสัตว์ในธรรมชาตุ จักขอกำจัดซึ่งเครื่องกังวล
๓ แล้วสำรวจจิตสำนึกบาปขมากรรม ...

ข้าพเจ้าพร้อมสรรพสัตว์ทั้งหลาย

นับแต่เริ่มกำเนิดมาอันหาเบื้องต้นมิได้จนถึงบัดนี้

เพราะค้นหาทีฎฐิเป็นเหตุ

ภายในนั้นยึดมั่นในอัตตา

ส่วนภายนอกก็คบหาอภิลิขิตมิตร(มิตรชั่ว)

มิเคยโมทนากับผู้อื่น

แม้ความดีเพียงเล็กน้อย

ใช้กรรมทั้ง ๓ (กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม)

กระทำสิ่งผิดบาปทั้งปวง

เรื่องแม่นมิใหญ่โต

แต่อบายจิตปกแผ่ไปทั่ว

สืบเนื่องอยู่(ในจิต)ตลอดทิวาราตรี

มิรู้หยุดสิ้น

ทั้งปิดบังความชั่วไว้

มิใคร่ให้ใครรู้

มิหวั่นเกรงอบายภูมิ

ปราศจากซึ่งหิริ ความละอายแก่ใจ และโอตตปปะ ความเกรงบาป

เชื่อว่าเหตุแลผลแห่งกรรมนั้นหาไม่มี

ฉะนั้น ในวาระนี้

จักเชื่อถือเหตุและผลแห่งกรรม

บังเกิดความละอายและเกรงกลัวบาปเป็นหนักหนา

จึงขอแสดงความรู้สำนึกและขมากรรม

ตัดขาดซึ่งจิตบาปนั้นให้สมุทเฉทไป

แล้วประกาศพระบรมโพธิจิต

เลิกละบาป บำเพ็ญบุญ

เพียรอบรมซึ่งกรรมทั้ง ๓

เพื่อแก้ไขความผิดที่แล้วมา

จักโมทนาสาธุการต่อปวงชนและพระอริยชน

แม้ในกุศลเพียงเล็กน้อย

จักระลึกถึงพระพุทธเจ้าในทศทิศ

ผู้ทรงมีบารมีและปัญญายิ่งใหญ่

สามารถอนุเคราะห์ข้าพเจ้า

และสัตว์โลกทั้งมวล

จากมรณสาคร ๒ ประเภท

แล้วตั้งมั่นอยู่ในพระคุณ ๓ ประการ

นับแต่แรกเริ่มมาอันหาเบื้องต้นมิได้

(ข้าพเจ้า)มีรู้ทั่วธรรมทั้งปวง

มีมูลภาวะเดิมเป็นศูนย์ตา เพราะความไม่รู้ทั่วสรรพธรรม

เป็นศูนย์ตา จึงเกิดความยึดมั่นถือมั่น เกิดเป็นอวิชชาเรื่อยไป

จึงก่ออกุศลทั้งมวลไว้มากมาย

มาบัดนี้จึงทราบว่าเป็นศูนย์ตา

เพื่อปรารธนาพระโพธิญาณ

แลเพื่อสรรพสัตว์ทั้งหลายเป็นเหตุ

จักประกอบกุศลกรรมทั้งปวงให้ไพศาล

และปหานสรรพบาปทั้งมวลให้สิ้น

ขอพระอวโลกิเตศวร

โปรดอนุเคราะห์ด้วยความเมตตากรุณา

ขอกราบสำนึกผิดและขมากรรมด้วยความเป็นที่สุดแห่งใจ

ข้าพเจ้า(ชื่อและนามสกุลจริงผู้ทำพิธีและผู้ป่วย)..... ผู้เป็นศิษย์

พร้อมด้วยสรรพสัตว์ทั้งปวงในธรรมชาติ

ปรากฏว่ามีเอกจิตเฉกเช่นเดียวกัน

ที่สมบูรณ์พร้อมซึ่งธรรมนับพันประการ

อันล้วนด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้น

และความสว่างแจ้งแห่งปัญญานั้น

เปื่องสูงก็เสมอด้วยพระพุทธรูป

เปื่องล่างก็ประดุจเหล่าสรรพเวไนย์

เพราะมีคบอด มาแต่แรกเริ่มอันหาที่สุดมิได้

จึงปิดกั้นความสงบผ่องใส

เมื่อกระทบปัจจัยจึงลุ่มหลง

เป็นเครื่องสังโยชน์แห่งจิต

ก็ในความสมภาพแห่งธรรมนี้เล่าไซ้

ได้เกิดสัญญาว่าเราและเขา

โดยมีต้นหาทิจฐเป็นมูลฐาน

มีกายและวาจาเป็นปัจจัย

ในภพคือความเกิดมีอยู่นี้

ไม่มีซึ่งบาปใดที่มีได้กระทำ

ทั้งอกุศลบท ๑๐ อนันตริยกรรม ๕

ให้ร้ายพระธรรม และใส่ร้ายบุคคล

ละเมิดศีล และพรตจารียะ

ทำลายพระสถูป และอาราม

ลักขโมยของสงฆ์

ทำพรหมจรรย์ให้แปดเปื้อน

บุกรุกทำลายสิ่งของสาธารณะ

โกชนาหารและสมบัติ(ของสงฆ์)

แม้้นพระพุทธเจ้าทรงอุบัติยังโลกแล้วถึง ๑,๐๐๐ พระองค์

ก็หาได้รู้สำนึกและขมาซึ่งกรรมไม่

อันโทษานุโทษทั้งหลายเหล่านี้

มีอาจบประมาณ และไร้ซึ่งขอบเขต

ก็เมื่อละสังขารอันนี้แล้ว

ย่อมตกสู่อบายภูมิ ๓

รับทุกข์เวทนานานัปการ

อีกในภพปัจจุบัน

ย่อมถูกความทุกข์เบียดเบียน

หรือถูกโรคร้ายรุมเร้า

หรือถูกปัจจัยอื่นบีบคั้น

ให้ปิดกั้นต่อมรรคธรรม

มิสามารถอบรมบำเพ็ญ(ธรรม)

มาบัดนี้ ได้ประสบมหากรุณาสมบูรณศักดิ์ตามนตร์

ที่สามารถกำจัดให้มลายสูญอย่างรวดเร็ว

ซึ่งวิบากกรรมเหล่านี้

ฉะนั้น ในวาระนี้

จึงได้สาธยายเลทรวงไว้ด้วยความเป็นที่สุดแห่งใจ

ต่อพระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์

และพระพุทธรเจ้าทั้งทิศทิศ

แล้วประกาศพระบรมโพธิจิตอันประเสริฐ

ปฏิบัติบำเพ็ญซึ่ง(มหากรุณา)ธารณินนตร์

ร่วมกับปวงสรรพสัตว์

สารภาพซึ่งบาปทั้งหลาย

ด้วยหมายจักขอมหากรรม

ยัง(วิบากกรรม)ให้มลายสูญเป็นที่สุด

ขอพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มหาสัตว์ผู้ทรงไว้ซึ่งความกรุณายิ่งใหญ่

โปรดปกป้องรักษาด้วยพระกรทั้งหนึ่งพัน

แลสอดส่องดูแลด้วยพันเนตร

ยังให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย

มีปัจจัยเครื่องกีดกันทั้งภายในและภายนอกที่ปลาสนาการไปสิ้น

จริยปณิธานของตนเองและบุคคลอื่นจงสำเร็จสมบูรณ์

เปิดออกซึ่งมูลภาวะแล้วเห็นแจ้ง

ได้บำราบพาหิรมารนอกพระศาสนาให้ราบคาบ

มีกรรมทั้ง ๓(กาย วาจา ใจ) ที่ก้าวหน้าวัฒนา

บำเพ็ญซึ่งเหตุแห่งวิสุทธินิยาม

ก็แลเมื่อถึงกาลละสังขารแล้ว

จักมิไปภพภูมิอื่นใด

ขอได้อุบัติเป็นที่แน่นอน

ยังพระอมิตาภะพุทธเจ้า

ที่สุขาวดีโลกธาตุ

เพื่อได้อุปฐากสักการะใกล้ชิด

พระมหากรุณาอวลโลกิเตศวร

ได้สมบุญพร้อมซึ่งสรรพธารณี

แล้วโปรดเวไนยสัตว์อย่างกว้างขวาง

ให้ออกจากสังสารจักร

แล้วบรรลุดังปัญญาภูมิพร้อมกันทั้งสิ้นเกิด...

พิธีสำนักผิขมากรรม และประกาศปณิธานเสร็จสมบูรณ์แล้ว

ขอน้อมเศียรนมัสการต่อพระรัตนตรัย (กราบ)

นะโม ทศทิสา พุทธายะ (กราบ)

นะโม ทศทิสา ฐัมมายะ (กราบ)

นะโม ทศทิสา สังฆายะ (กราบ)

นะโม ศากยมุนี พุทธายะ (กราบ)

นะโม อมิตาภะ พุทธายะ (กราบ)

นะโม สหัสรประภาราชานตีสถิตยพุทธายะ (กราบ)

นะโม ไวปุลงสมบุรณอกัญจนมหากรุณาจิตมหาธารณี (กราบ)

นะโม สหัสรรุข สหัสรเนตร อวโลกิเตศวรายะ โพธิสัตว์ายะ (กราบ)

นะโม มหาสถามปราชตะ โพธิสัตว์ายะ (กราบ)

นะโม ธารณีราชายะ โพธิสัตว์ายะ (กราบ)

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ขอปณิธานให้สรรพสัตว์

รู้แจ้งในพระมหารรค

แล้วบังเกิดพระอนุตรจิต (กราบ)

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเจ้าเป็นสรณะ

ขอปณิธานให้สรรพสัตว์

เข้าถึงพระธรรมปิฎกอย่างลึกซึ้ง

มีปัญญาญาณดุจห้วงมหาสมุทร (กราบ)

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เจ้าเป็นสรณะ

ขอปณิธานให้สรรพสัตว์

เป็นผู้สืบสานคำสอนแด่มหาชน

โดยปราศจากอุปสรรคทุกประการ

ขออภิวาทพระอริยเจ้าทั้งปวง (กราบ)

นโม มหากรุณิกายะ อวโลกิเตศวรายะ โพธิสัตว์ายะ (กราบ)

จบ. พิธีขมากรรม สวดต่อ ด้วยคาถา ๑๐๘

๖. คาถา ๑๐๘

(คาถา ๑๐๘ สวดวันแรกวันเดียว และวันที่ทำการทูลพระภูมิ ทูลรังปลวก ตอก
เหรียญครุฑ ส่วนวันพระไม่ต้องสวด ใช้คู่กับโองการชุมนุมเทพ)

- วันทิตวา อาจารย์ยัง ครูปาทั้ง อาคัจฉัยหิ สัพพะกัมมา ประสิทธิ เม สัพพะ
อันตะรายัง วินาสสันติ สัพพะสิทธิ ภาวันตุ เม
- เอหิคาถัง ปิยัง กาโย ทิสปาโมกขัง อาจารย์ยังเอหิ เอหิ พุทธานุภาเวนนะ เอหิ
ธัมมานุภาเวนนะ เอหิ สังฆานุภาเวนนะ
- นะมัสสิตวา อีสีสัพพิตโลกะนาถัง อะนุตตะรัง อีสี จะ พันธะนัง สาตรา อะหัง
วันทามิ ตัง อีสีสัพพิตเวสสะ
- มะอะอุ อะทิกะมุลัง ตริเทวานัง มหาสาตรา อุอุ อะอะ มะมะ มันตรา อูสาอา
วา มะหามันตัง มะอะอุ โลปะเกญเญยัง อังการะเส ะราชิโน ตริณิอักกะรานิ
ชาตานิ อุณาโลมา ปะนะชายะเต นะโมพุทฺธายะ สัตถุโน พุทฺโธ
- โองการพินธุนาถัง อุปปันนानัง พรหมาสะหะปะตินามัง อาทิกัปปเป สุอาคะ
โต ปัญจะปะทุมมัง ทิสวา นะโมพุทฺธายะ วันทะนัง
- สิโร เม พุทธะเทวัญ จะ นะลาเต พรหมะเทวะตา หะทะยังนารายะกัญเจะ
ทะเวหัตถะปะระเมสุรา ปาเทวิสะณุกัญเจะ สัพพะกัมมาประสิทธิเม
- พุทธัง วันทิตวา ข้าพเจ้าไหว้แล้วซึ่งพระพุทฺธคุณฉัณ ฐัมมัง วันทิตวา ข้าพเจ้า
ไหว้แล้วซึ่งพระธัมมะคุณฉัณ สังฆัง วันทิตวา ข้าพเจ้าไหว้แล้วซึ่งพระสังฆะ -
คุณฉัณ อนึ่ง ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระพุทฺธเจ้า คุณพระธรรมมะเจ้า คุณ
พระสังฆะเจ้า อีกทั้งคุณบิดามารดา คุณอุปัชฌาย์ครูอาจารย์ คุณพระญาตินา
รอต คุณพระญาตินาไลย์ คุณพระญาติกระไลโยโกฏี คุณพระญาติตาวัว คุณพระ
ญาติตาไฟ คุณพระญาติกัศสปะ คุณพระญาติไกรภพ คุณพระญาติทัสสะนะ
มงคล ทั้งพระเพชชนลัญญ์ และนักสิทธวิทยา อีกทั้งพระธรรณี พระคงคา พระ
เพลิง พระพาย พระอิศวรผู้เป็นเจ้าฟ้า เรายังมาประสิทธิ์พระพรชัยให้แก่
ข้าพเจ้าข้าพเจ้าขออัญเชิญ เทพยดาทั่วพื้นปฐพีคัล พระญาติทั้ง ๑๐๘ ตน
บันดาลคลด้วยสรรพพิภย์แลวิทยา พระครูพา พระครูเฒ่า ครูพักแลอักษร

สถาพรกรรมสิทธิ์แก่ข้าพเจ้า ในกาลบัดนี้เถิด

- อิติปิโส ภะคะวา ข้าพเจ้าขออัญเชิญพระสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จมาอยู่เหนือเกล้าเหนือผม ขออัญเชิญพระพรหมเสด็จมาอยู่บ่าซ้าย ขออัญเชิญพระนารายณ์เสด็จมาอยู่บ่าขวา ขออัญเชิญพระแม่คงคาเสด็จมาเป็นน้ำลาย ขออัญเชิญพระพายเสด็จมาเป็นลมปาก ขออัญเชิญพญานาคเสด็จมาเป็นสร้อยสังวาลย์ ขออัญเชิญพระกาฬเสด็จมาเป็นดวงใจ ข้าพเจ้าจะทำการสิ่งใด ภูตใด พรายใด อย่าได้มาเบียดเบียนบีฑา อย่าได้ประมาทพลาดพลั้ง ขออัญเชิญคุณครูแต่หนหลัง พระฤาษีทั้ง 108 คน เศษะคุณครูบาธยายอันเลิศล้ำ คุณครูอยู่ในถ้ำจงมาช่วยอวยพรแก่ข้าพเจ้า พุทฺธัง ประสิทธิมหาประสิทธิ ัมมัง ประสิทธิมหาประสิทธิ สังฆัง ประสิทธิมหาประสิทธิ

- โอัม ครูทเว นะมามิ ข้าพเจ้าขอยอกรฐี โดยยินดีเคารพ คำนับนบครูผู้เฒ่าแต่ก่อนเก่าปัจจุบัน ครูเลขแลครูยันต์ ครูว่านแลครูยา ครูตำหรับแลครูตำรา ครูเวทมนต์คัลคาถา ครูนะโม กอ ขอ แล กอ กา ครูอักขระขอมไทยจีนบาลีสันสกฤตลัทธิหม่นทเวะนาคทิเบต บรรพจารย์และครูพระพุทธศาสนาสายเถรวาท มหายาน วัชรยานจนจบหมดที่ข้าพเจ้าได้เล่าเรียนศึกษามา ข้าพเจ้าขออัญเชิญครูบาธยายทั้งหลายนั้น เชิญมาชุมนุมประชุมกัน ณ สถานที่อันเป็นมงคลที่นี้

- สิทธิ กิจจัง กิจจานุกิจ ซึ่งบำเพ็ญกรณียกิจ จงเสร็จสมอย่าค้างขัดข้องแรมนานเลยนา

- สิทธิ กัมมัง การงานผดุงเพื่อบำรุงรักษาอย่าเรศอย่าโรยซ้ำสิทธิได้พลัน ๆ เทอญแลนา

- สิทธิการิยะตะถาคะโต พระสรรรเพชญ์เสด็จมารมอดฉันใด ปลอดภัยแผ้วคลาดแคล้วพ้นภัยพาลนับพลันเทอญ

- สิทธิ ลาโก นิรันดะรัง อีกราชลาภทุกสิ่งสรรพ จงนิรันดร์หลังสิ้น ดั่งหนึ่งนทีธารพื้น อ่าร้างบาดสูญเลyna
- สิทธิ เตโช ชะโยนิจจิง เคชอำนาจแผ่ทั่วผอง อริสยอหย่อนห้าว จงมีชัยชนะทุกค้าว ปราบล้างไฟริแลนา
- สัพพะสิทธิ ภาวันตุ โว ขอสรรพพรจงประสาทประสิทธิ์แก่ข้าเสร็จสม ดังข้าพ้องพรำถวายนีเฑอญ

(จบ. คาถา ๑๐๘) จากนั้นต่อด้วยโองการชุมนุมเทพ

๗. โองการชุมนุมเทพ

(โองการชุมนุมเทพ สวดวันแรกวันเดียว และวันที่ทำการทูลพระภูมิ ทูลร้องปลวกล ตอกเหรียญครุฑ ส่วนวันพระไม่ต้องสวด ใช้สวดคู่กับคาถา ๑๐๘)

สาธุ อุกาสะ ข้าพเจ้าขอนมัสการ พระพุทธะคุณฉิ่ง
 พระธัมมะคุณฉิ่ง พระสังฆะคุณฉิ่ง คุณพระศรีรัตนตรัย
 และสมณาจารย์ บรรพจารย์และครูพระพุทธานุสาสายเถรวาท มหายาน
 วัชรยาน จนจบหมด
 เฉชะบรมโพธิสมภารมาอยู่
 เหนือเศเกล้าแห่งข้าพเจ้า ผู้จะตั้งนมัสการ
 เชิญพระพุทธองค์ ทรงพระสูตร พระวินัย
 พระอภิธรรม พระกัมมัฏฐาน พระธัมมามูล
 ทั้งแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ จนทั้งพระไตรปิฎก
 กัณฑ์ไตร พระเทมียนไ้ พระมหาชนก
 พระมโหสถ พระโพธิสัตว์ พระพุทธานุสา
 พระอินทร์ พระพรหม พระยม พระกาฬ

พระจตุโลกบาล พระโมกคัลลญาณ
 พระสารีบุตร พระพุทธภูกุกสันโธ
 พระโกณฑกะโม โน พระพุทธกัสสปะ พุทธโธ
 พระศรีสากะยะมุณีโคดม พระอมิตาภพุทธเจ้า
 พระโฆษชยคุรุไวฑูรยประภาตถาคต พระพุทธบรรทม
 พระนารอด ยอดพระคันหัง
 อัญญะอรหันตัง พระสุวรรณสามปัทมิตา
 พระแท่นศิลาอาสน์ พระมุนีนาค
 พระศาสดา พระยาธรรมมิกราช
 พระศรีอาริยมตริย พระโพธิสัตว์กวนอิม พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์
 หลวงพ่อทวดวัดช้างให้ สมเด็จพระญาณสังวรวิมลพรหมรังสี
 หลวงพ่อพุธ ฐานิโย พระฤทธิ์ทั้งแปดหมื่นพระองค์
 อันนั่งจมนกภานาอยู่ในถ้ำพระภูหาสวรรค์
 พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระไตรสรณคมน์
 พระบรรทม พระโกณฑัญญะญาณสุวรรณเสน
 พระสุเมรุราช พระธาตุจุฬามณี
 พระศรีมหาโพธิ พระหัตถ์ พระโอษฐ์
 พระหฤทัย พระไตรปิฎก พระปัจเจกโพธิ์
 แม่พญากาเผือก ยุคต้นปฐมกับ
 พระพุทธมารดาแห่งพระพุทธเจ้าห้าพระองค์
 อันทรงพระนามกว่า ฌติคามหาพรหม
 ท้าวสิริสุทโธระนะ พระนางสิริมหามายาอันเป็น
 พระพุทธมารดาแห่งพระพุทธองค์

อันทรงพระนามกรชื่อพระสิทธิธารธชาติ
 เป็นที่สุด พระพุท พระพฤษ พระสัชน
 พระเสาร์ พระราหู พระสมุททั้งห้า
 ทั้งแผ่นฟ้า ทั้งพสุธาชล ทั้งปลาอานนท์
 นางเมขลา พระยาพาลีทรี อินทรชิต
 สุกรีพ ทศกัณฐ์ กุมภกัณฐ์ พระลักษมณ์
 พระราม พระหนุมาน พระรามสูร
 พระวิฑูรบุริกา สุนันทยักษา พญานาคมุจิลินท์
 พญาครุฑเวทไชยยันต์ พระราหู พิเภก ชมภูที่เปหิมะอันทัง
 พระพุทธรองค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้า จตุมหาราชิกาสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าดาวดึงสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้ายามาสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าดุสิตาสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้านิมมานรดีสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าปรนิมิตตวสวัตดีสวรรค์
 เทพยดาอยู่ในชั้นฟ้าอภินิภูฏ โลกมหาสวรรค์
 พระคันหัง พระพุทธรูปสี่ ปิตุมารดา วาสูกรี
 มังกร ครุฑ กิณนร กิณรี การเวก ปักษา
 มหากุมภกัณฐ์ อนันทยักษา มหากระบิลราช
 พระโคอุสุภราช พระบรมสารีริกธาตุ
 พระเพลิงอันรุ่งเรืองรัศมี
 พระศรีรัตนตรัยแก้วและสมณาจารย์

ทั้งพระรัตนญาณ พระบารมีดาวดึงสา ตรีสูล

นะโมพุทธานะ รัมโมพุทธานะ สัมโมพุทธานะ

รัมมะปัชชา จะวันทะนา เมตตาคี.

- ฆะณฺเฐสิ ฆะณฺเฐสิ กิงกะระณา ฆะณฺเฐสิ อะหังปิตัง ชานามิ ชานามิ. (เฉพาะหัวข้อนี้ ฆะณฺเฐสิ ๓ จบ)
- สะมุหะเนยยะ สะมุหะกะติ สะมุหะกะโต สีมะกะตัง พัทธะ เสมายัง สะมุหะนิตฺตโป เอวัง เอหิ นะเคลื่อน โมคลอน พุทธอน ฐาเลือน ยะเลือน หลุดลอย ด้วยพระพุทธรังปะติฎฐามิ รัมมังปะติฎฐามิ สัมมังปะติฎฐามิ. (เฉพาะหัวข้อนี้ สะมุหะเนยยะ ๓ จบ)
- อะไรที่ไม่ดีให้หลุดลอยออกไปจากตัวของ.....(ชื่อ-นามสกุล ผู้ป่วย)..... ซะ

(จบส่วนขมากรรม และต้องสวด [๔. บทสวดปกติเข้า-เย็น ในหน้า 48](#) สวดเพิ่มต่อจากบทขมากรรม)

หมายเหตุ ถ้าต้องการสวดเพื่อทบทวนปลวก พระภูมิ ดอกเห็ญญครุฑ สามารถทบทวนได้เลยในวันแรก เพราะเป็นวันที่สวดครบหมด แต่ถ้าจะมาทบทวนทีหลัง เช่น มาทบทวนเอาเมื่อหาย มาทบทวนเอาตอนบ่ายสาม หรือผ่านไปสองสามวันค่อยมาทบทวนให้ใช้แค่สองคาถา คือ คาถา ๑๐๘ และ โองการชุมนุมเทพ แต่ต้องสวดท่อนข้างล่างนี้ก่อนแล้วตามด้วยคาถา ๑๐๘ และ โองการชุมนุมเทพ พอจบโองการชุมนุมเทพ ลงมือทบทวนปลวกและอื่นๆเลยได้ทันที

-นะโม ตัสสะ ะกะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

- พุทฺธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สาระณัง กัจจามิ ฯ

- อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โล
กะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะหุสสถานัง พุทโธ ภะคะวา
ติฯ

- รัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิฯ

- สะวาภาโต ภะคะวะตา รัมโม สันติภูจ्ฌโก อะกาลโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูสีติฯ

- สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิฯ

- สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุกุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโนภะคะวะ
โต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะ
คะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณิ
โย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

- สักเค กาเม จะ รูปะ คิริติชะระตะเณ จันตะลิกเข วิมานะ ทีเป รัฏฐะ จะ กาเม ตะ
รูวะนะกะหะเน เคะหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุเทวา ชะละละละวิสะเม
ยักกะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนีวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณัน
ตุ รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตาฯ

๘. บทสวดปกติเช้า-เย็น

- อิมินาสักการณะ พุทฺธัง อภิปูชะยามิ
อิมินาสักการณะ ฐัมมัง อภิปูชะยามิ
อิมินาสักการณะ สังฆัง อภิปูชะยามิ
- อะระหัง สัมมา สัมพุทฺโธ ภะคะวา พุทฺธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม ฐัมมังนมะสฺสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนมะมิ (กราบ)
- นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)
- ---(ถ้ามีการสวดขมากรรม ส่วนนี้ไม่ต้องสวด ข้ามไปสวดหน้า 52)---
- นมัสสะ ตริยะ ฐะวิกานาม สะรวะ ตะถาคะตานาม โอม วิระชิ วิระชิ
มหา จักระ วัชริ สะตะ สะตะ สาระเต สาระเต ตระยิ ตระยิ วิระมะนิ สัม
ภัญชะนิ ตระมะติ สิทธะ อัคคะเร ตรัม สวาหา (คาถานมัสสะหัวข้อนี้
๒๑ จบ)
- ข้าพเจ้ายินดีคำนับนบครูผู้เฒ่าแต่ก่อนเก่าปัจจุบัน ครูเลขแลครูยันต์ ครู
ว่านแลครูยา ครูตำหรับแลครูตำรา ครูเวทมนต์คัลลาคา ครูนะโม กอ ขอ
แล กอ กา ครูอักขระขอมไทย-จีน-บาลี-สันสกฤต-สิทฺธัม-เทวะนาถิ-
ทิเบต-ท่านเหล่าจื้อ บรรพจารย์และครูพระพุทฺธศาสนาสายเถรวาท-

มหายาน-วัชรยานจนจบหมดที่ข้าพเจ้าได้เล่าเรียนศึกษามา ข้าพเจ้าขอ
อัญเชิญครูบาอาจารย์ทั้งหลายนั้น จงประสิทธิประสาทสิ่งที่เป็นบุญ
เป็นกุศลให้แก่ข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อ เทอญ.

- ปฐมัญจะ ทิสัง ราชา ฐะตะรัฏโฐ ปะสาสะติ

กัณัฏพหานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปิ ตัสสะ
พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ๑

- ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโห ตัปปะสาสะติ

กุมภันทานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปิ ตัสสะ
พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ๑

- ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโก ปะสาสะติ

นาคานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปิ ตัสสะ
พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ๑

- อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัปปะสาสะติ

ยักขานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปิ ตัสสะ
พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญจันตุ ๑

- สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง

ปะริตตานุกาโว สะทา รักขะตุติ ะริตวานะ

เมตตัง สะเมตตา ภาทันทา อะวิกขิตตะจิตตา

ปะริตตัง ภาณันตุ

สัคเค กาเม จะรูเป คิริสีขระระตะเณ

จันตะลิกเข วิมานे ที่เป รัฏฐเจะ

กาเม ตะรุวะนะคะหะเน เกหะ

วัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา

ชะละละละ วิสะเม ยักกะคันธัพพะนาคา

ติฏฐันตา สันติเกยัง มุนีวะระวะจะ จะนัง

สาธะโว เม สุณันตุ

ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทันทา

ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทันทา

ธัมมัสสะวะ นะกาโล อะยัมภะทันทาฯ

- วันทามิ พุทธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ ธัมมัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ สังฆัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ โพธิสัตวาเย สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ สารีริกธาตุโย ทูระโต สัพพะโส สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ อารามะ พัทธะเสมายัง โพธิรุกขัง

เจฏฺฐิยัง พุทธะรูปัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ ปัจเจกะพุทฺธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภาณเต

วันทามิ คुरुอุปปัชฌาอาจารย์ยะคุณัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภันเต

วันทามิ เทวณัง สัพพะเมโทสัง ขะมะละเม ภันเต

วันทามิ ภันเต ภาคะวา โลกะนาถัง อะตีตัง เมโทสัง อะนาคะตัง

เมโทสัง ปัจจุปณณัง เมโทสัง

ขะมะละเม ภันเต สาธุ สาธุ อนุโมทามิ กายะกัมมัง วะจีกัมมัง มะ

โนกัมมัง สัพพะปะปัง วินัสสะตุ โยโทโส โมหะจิตเตนะ พุทธัสสะมิง

ธัมมัสสะมิง สังฆัสสะมิง ปะกะโตมะยา ขะมะละเม กะตังโทสัง สัพพะ

ปะปัง วินัสสะตุ อามันตะยามิโว ภิกขะเว ปฏิวะทะยามิโว ภิกขะเว ขะยะ

วะยะธัมมา สังขารา อัปปามาเทนะ สัมปาเทถาติ อิจจะวะมัจ จันตะ

มะนัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง ปุญญา ภิสันธัง วิป

ลัง อะรัตถัง ตัสสาณุกาเวนะ หะตันตะราโย

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

- พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิฯ
- อิติปิโส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุ
กะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง
พุทโธ ภาคะวาติฯ
- ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิฯ
- สะวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอ
ปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูสีติฯ
- สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิฯ

- สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

- พุทธัง สาระนัง คัจฉามิ

ธัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระนัง คัจฉามิ

พุทฺธยัมปิ พุทธัง สาระนัง คัจฉามิ

พุทฺธยัมปิ ธัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

พุทฺธยัมปิ สังฆัง สาระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สาระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระนัง คัจฉามิ

พุทฺธังอาราธนาณัง ธัมมังอาราธนาณัง สังฆังอาราธนาณัง สิ่งศักดิ์สิทธิ์

แดนพุทฺธภูมิอาราธนาณัง

พุทฺธังประอิทธิ ธัมมังประอิทธิ สังฆังประอิทธิ สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทฺธภูมิ
ประอิทธิ

พุทฺธังรักษา ธัมมังรักษา สังฆังรักษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทฺธภูมิรักษา

--- (ถ้ามีการสวดมากกว่า ๑ ส่วนข้างบนนี้ไม่ต้องสวด มาสวดต่อข้างล่าง) ---

- ปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมนันตัสสะ สิริมะโต ลิจิสสะปี นะมัตถุ สัพพะภู
 ตานุกัมปิโน เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหะตะกัสสะ ตะปัสสิโน นะมัตถุ
 กะกุสันธัสสะ มาระเสนปปะมัททิโน โจนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ
 พราหะมณัสสะวุสสิมะโต กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ
 สัพพะธิ อังคีระสัสสะ นะมัตถุ ลักขะปะตตัสสะ สิริมะโต โย อิมัง
 รัมมะมะเทเสสิ สัพพะพุทฺธาปะนุทะนัง เย จาปี นิพพุตาโลเก ยะถาภูตัง
 วิปัสสิสุง เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วิตะสาระทา หิตัง เทวะมะ
 นุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วิ
 ตะสาระทัง ฯ วิชชาจะระณะสัมปันนัง วันทามะ โคตะมันติฯ
- ทานะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 ทานะอุปะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 ทานะปะระมัตตะปะละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 พุทฺโธ สัพพะปัญฺณะตัญญาโน อะนันทาทิคุณะสัมปันโน คะโต โส ภะกะวา
 อิติปิ อะระหัง วะตะ โส ภะกะวา อะระหังตัง สะระณัง กัจจามิ อะระ
 หังตัง สิริสะตา นะมามิฯ
- สีสะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 สีสะอุปะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 สีสะปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ภะกะวา
 พุทฺโธ สัพพะปัญฺณะตัญญาโน อะนันทาทิคุณะสัมปันโน คะโต โส ภะกะวา
 อิติปิ สัมมาสัมพุทฺโธ วะตะ โส ภะกะวา สัมมาสัมพุทฺธัง สะระณัง
 กัจจามิ สัมมาสัมพุทฺธัง สิริสะตา นะมามิฯ

- เนกขัมมะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 เนกขัมมะอุปะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 เนกขัมมะปะระมัตตะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อะนันตาทิคุณะสัมปັນโน คะโต โส ภาคะวา
 อิติปิ วิชชาจะระณะสัมปັນโน วัตะตะ โส ภาคะวา วิชชาจะระณะสัมปัน
 นัง สະระณัง คัจฉามิ วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิริระสา นะมามิฯ
- ปัญญาปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 ปัญญาอุปะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 ปัญญาปะระมัตตะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อะนันตาทิคุณะสัมปັນโน คะโต โส ภาคะวา อี
 ติปิ สุคะโต วัตะตะ โส ภาคะวา สุคะตัง สະระณัง คัจฉามิ สุคะตัง สิริระสา
 นะมามิฯ
- วิริยะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 วิริยะอุปะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 วิริยะปะระมัตตะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อะนันตาทิคุณะสัมปັນโน คะโต โส ภาคะวา
 อิติปิ โลกะวิฑู วัตะตะ โส ภาคะวา โลกะวิทัง สະระณัง คัจฉามิ โลกะวิ
 ทัง สิริระสา นะมามิฯ
- จันติปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา
 จันติอุปะปาละมีสัมปັນโน อิติปิ โส ภาคะวา

ขันติประระมัตตะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อนันตาทิคุณะสัมปันโน ะโต โส ภาคะวา

อิติปิ ะนุตตะโร ะตะ โส ภาคะวา ะนุตตะรัง ะระณัง คัจฉามิ ะ

นุตตะรัง สิริสา นะมามิฯ

- สัจจะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

สัจจะอุปะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

สัจจะประระมัตตะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อนันตาทิคุณะสัมปันโน ะโต โส ภาคะวา

อิติปิ ปุริสะทัมมะสาระถิ ะตะ โส ภาคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิง ะ

ระณัง คัจฉามิ ปุริสะทัมมะสาระถิง สิริสา นะมามิฯ

- อธิฐานะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

อธิฐานะอุปะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

อธิฐานะประระมัตตะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อนันตาทิคุณะสัมปันโน ะโต โส ภาคะวา

อิติปิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง ะตะ โส ภาคะวา สัตถาเทวะมะนุสสานัง

ะระณัง คัจฉามิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง สิริสา นะมามิฯ

- เมตตาปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

เมตตาอุปะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

เมตตาประระมัตตะปาระมีสัมปันโน อิติปิ โส ภาคะวา

พุทโธ สัพพัญญุตญาณโน อนันตาทิคุณะสัมปันโน ะโต โส ภาคะวา

อิติปิ พุทธโธ ะตะ โส ะกะวะวา พุทธัง ะระณัง ักขณามิ พุทธัง ะระสา
นะมามิฯ

- อุเบกขาปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ะกะวะวา
 อุเบกขาอุปะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ะกะวะวา
 อุเบกขาปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน อิติปิ โส ะกะวะวา
 พุทธโธ สัพพัญญุตญาณโณ ะนันตาทิกุณเฑสัมปันโน ะโต โส ะกะวะวา
 อิติปิ ะกะวะวา ะตะ โส ะกะวะวา ะกะวันตัง ะระณัง ักขณามิ ะกะ
 วันตัง ะระสา นะมามิฯ
- ทะสะปญญานุกาเวนะ อายุ วณโณ สุขัง ะลัง ะวันตุเมฯ
- พาหุงสะหัสสะมะณีมิตะสาธุขันตัง
 ะริเมะลัง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง
 ทานาธิรัหมะะวินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- มาราคิเร ะมะภิชฺษณิตะสัพพะรัตตัง
 โฆรัมปะนาพะะกะมักะมะถัทธะยักขัง
 ขันตีสุทนต์ะวินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- นาฬาคิริง ะชะวะรัง ะติมัตตะภูตัง
 ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
 เมตตัมพุเสกะวินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

- อุกจิตตะชัคคะมะติหัตถะสุทธารุณันตัง
 ฐาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
 อิทธีภิสังวะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- กัตตะวานะ กัณฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินิยา
 จิณฺญายะ พุณฺณะวะจะนัง ชะยะกายะมัจฌเณ
 สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกาว่าทะเกตุง
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
 ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- นันโทปะนันทะภุชะกัง วิพุชัง มะหิทธิง
 ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
 อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ
- ทุกคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุตฺถุสสะหัตถัง
 พรหมัง วิสุทฺธิชุตฺติมิทธิพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

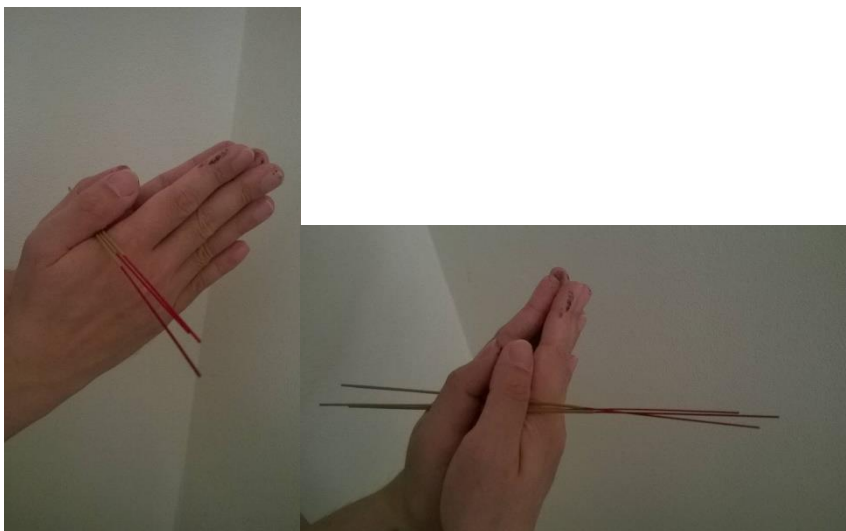
- เอตานิ พุทธะชะยะมังคะละอัญฐะคาถา โย
 วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
 หิตวานะเนกะวิวิชานิ จุปัททะวานิ
 โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ
- มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัต
 โต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ
- ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทธมโน เอวံ ทวัง วิชะโย โหหิ
 ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกชะเร อะภิ
 เสเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง
 สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง สุชะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิณฺฐัง พรัมมะจาริสุ ปะ
 ทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
 ปะณิธีเต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตถะ ปะทักขิณะฯ
- นึกถึงสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แล้วตั้งอธิษฐาน
- ปุตุตะกาโมละเภปุตตัง ณะกะกาโมละเภชะนัง
 อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา
 อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
 มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทธายะฯ
- ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตวา มารัง สะวาหะนัง

- จะตุสัจจาสะกัง ระสัง เย ปิวิงสุ นระสาสะภา.
- ตัณ्हังกะราทะโย พุทธา อัญฐะวีสะติ นายะกา
 สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตตะเกเต มุนิสสะรา.
 - สีเส ปะติฏฐิตो มัยหัง พุทธโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
 สังโฆ ปะติฏฐิตो มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.
 - หะทะเย เม อะนุรุทธโธ สารีปุตโต จะทักขิณ
 โกณทัณฑุญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลานะ จะ วามะเก.
 - ทักขิณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะ ราชุโล
 กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.
 - เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
 นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิตो มุนิปปะกะโว
 - กุมาระกัสสโปเถโร มะเหสี จิตตะ วาตะโก
 โส มัยหัง วะทะเน นิจัง ปะติฏฐาสิคุณากะโร.
 - ปุณฺณโณ อังคุลิมาโร จะ อุปาตี นันทะ สีวะลี
 เถรา ปัญจะ อิมะ ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ.
 - เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
 เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชินะระสา
 ชะลันตา สีละเตเชนะ อังกะมังเกสุ สันฐิตา.
 - ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิณ เมตตะ สุตตะกัง
 ฐะชัคกัง ปังนะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
 - จันธะโมระปะริตตัญจะ อาณานาฏियะ สุตตะกัง
 อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสันฐิตา

- ชินา นานาวะระสังยุตตา สัตตปปาการะ ลังกะตา
วาตะปิตตาหะสังยุตตา พาหิรัช ฌัตตุปัททะวา.
- อะเสสา วินะยัง ยันตุ อนันตะชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุททะปัญชะเร.
- ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสาสะภา.
- อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาติโต จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติ.
- ชินะปัญชะระปะริตตัง มัง รักขะตุ สัพพะทาฯ ขอพระชินบัญชรปริตร
จงรักษาข้าพเจ้า ตลอดกาลทุกเมื่อ.

(ถ้าสวดขมากรรมไปแล้วส่วนข้างล่างนี้จะเว้น)

- ก่อนสวดมนต์ในบทนี้ให้นำรูปสามดอก มาพนมในมือตามรูปภาพ:

- พนมรูปในมือแล้วสวดว่า

นะโม อวโลกิเตศวรายะ โพธิสัตว์ายะ (๓ ครั้ง ต่อด้วย ...)

นะโม อมิตาภายะ พุทธายะ (๑๐ ครั้ง ต่อด้วย...)

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงรู้แจ้งสรรพธรรมโดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงสำเร็จปัญญาจักขุโดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงโปรดสรรพสัตว์ทั้งปวงโดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงสำเร็จอุปายโกศลในการโปรดสัตว์โดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงโดยสารปัญญานาวาโดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงข้ามพ้นทะเลโอฆสงสาร โดยเร็ว

ขอนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงสำเร็จในศีล สมาธิและมรรคผลโดยเร็ว

ขออนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงขึ้นสู่นิพพานบรรพตโดยเร็ว

ขออนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงอาศัยในอสังขตเคหาสน์โดยเร็ว

ขออนอบน้อมพระอวโลกิเตศวรผู้ยิ่งใหญ่ด้วยมหากรุณา ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)จงมีสภาวะเฉกเช่นธรรมชาตุกายโดยเร็ว

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางภูเขาสาตราวุธ ภูเขาสาตราวุธจะแตกกระจายหายไปเอง

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางวาริเคียดพล่าน วารินั้นจะเหือดแห้งไปเอง

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางนิริยะภูมิ นิริยะภูมินั้นจะสิ้นสูญไปเอง

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางหมู่เปรต หมู่เปรตนั้นจะอัมมหน้าได้เอง

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางอสุรกาย อกุศลจิตของอสุรกายนั้นจะสงบลงเอง

หากข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)หันไปทางเดรัจฉาน เดรัจฉานนั้นจะเกิดมหาปัญญาญาณได้เอง

(* เริ่มมนต์ภาษาสันสกฤตตั้งแต่ส่วนนี้ ให้สวด ๒๑ จบ)

นะโมรัตนะตรายายะ นะโมอาระยะ อวโลกิเตศวะรายะ โพธิสัตตวา
 ยะ มหาสัตตวายะ มหาการุณิกายะ โอม สะรวะ-ระกะเย สุททะนะตัสสะ
 นมัสสะ กะฤตะวา อิมัม อารยะ อวโลกิเตศวะละรันตะภา นะโม นี
 ละกัณฐะ ศรีมหาปะณูสะมิ สรวาทุวะตะสุกัม อสิยุม สะรวะสัตตวะ
 นะโมปวสัตตวะ นะโมภควะ มะกะเตตุ ตัทยะถา โอม อวโลกา โลกาเต
 กาละติ อีสึลี มหาโพธิสัตตวะ สาโพสาโพ มะรามะรา มะคิมะสิ ฤทธะยุ กุ
 รุ-กุรุ กรัมมะ ฐฐ-ฐฐวิชะยะเต มหาวิชะยะเต ธาระ-ธาระ ฑะระณี สะวะรา
 ยะ จะละ-จะละ มะมะ วิมะละ-มูรุต ตเร เอหิเอหิ ศินะศินะ อาละลินกะ
 ละศรี วิชะ-วิชัยัม ประสะยะ หุตุ หุตุ มัลละ หุตุหุตุศรี สะระ-สะระ สิริ-
 สิริ สุรุ-สุรุ โพธิยะ-โพธิยะ โพธายะ-โพธายะ เมตริยะ นีละกัณฐะ ตรีสะ
 ระณะ ภาชะมะนะ สวาหา สิทธายะ สวาหา มหาสิทธายะ สวาหา สิทธะ
 โยเคสะวะรายะ สวาหา นีละกัณฐะ สวาหา มะละนะละ สวาหา ศรีสิง
 หะมุขายะ สวาหา สะระวะมหาหัตถายะ สวาหา จักระหัตถายะ สวาหา
 ปัทมะกัจฉิธายะ สวาหา นีละกัณฐะ-วยา ฆรายะ สวาหา มหา พลี-สังกะ
 รายะ สวาหา

นะโมรัตนะตรายายะ นะโมอาระยะ อวโลกิเต สะวะรายะ สวาหา โอม
 สิทธยันตุ มันตรา ปะทะเย สวาหา

(*จบตรงนี้น้มนต์ภาษาสันสกฤตให้สวด ๒๑ จบ) หลังสวด ๒๑ จบเสร็จ
 จักได้รู้ปสามคอก เอามาใส่พานไว้ก่อน หลังสวดเสร็จทุกขั้นตอนแล้ว
 ค่อยเอาไปจุดอธิษฐานเชิญพระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์หน้าบ้าน

(ส่วนข้างบนนี้ ถ้าสวดขมากรรมไปแล้ว ส่วนนี้จะเว้น ให้สวดข้างล่าง
 ต่อได้เลย)

- เต่าไว้ลักษณะ กำเนิดฟ้าดิน ◦ เต่าไว้จิต ขับเคลื่อนสุริยันจันทร์ ◦
เต่าไว้นาม หล่อเลี้ยงสรรพสิ่ง ◦ ข้าไม่รู้จะเรียกสิ่งใด จึงขนานนามว่า
"เต่า" ◦ อันเต้านั้น มีสะอาด มีสกปรก ◦ มีเคลื่อน มีนิ่ง ◦ ฟ้าสะอาด
ดินสกปรก ◦ ฟ้าเคลื่อน ดินนิ่ง ◦ ชายสะอาด หญิงสกปรก ◦ ชาย
เคลื่อน หญิงนิ่ง ◦ ไหลเวียนเปลี่ยนผัน ก่อกำเนิดสรรพสิ่ง ◦ สะอาด
มีสกปรกเป็นราก เคลื่อนมีนิ่งเป็นฐาน ◦ มนุษย์สามารถสะอาดและนิ่ง
ฟ้าดินรวมกลับคืน ◦ ใจมนุษย์นั้นสะอาด แต่กลับวุ่นวาย ◦ ใจมนุษย์
สงบ แต่ค้นหาชักพา ◦ สามารถกำจัดค้นหาทั้งปวงได้ ใจย่อมสงบ ◦
เมื่อใจสะอาด จิตย่อมสะอาด ◦ เมื่อนั้นค้นหาย่อมไม่เกิด พิชิตทั้งสาม
ย่อมสูญสลาย ◦ คนผู้มีสามารถ ชำระจิตให้สะอาด ◦ แสดงว่าค้นหา
ยังมีถูกกำจัด ◦ คนผู้สามารถกำจัดค้นหาได้ ◦ เมื่อมนสิการภายใน
ย่อมแจ้งว่าไว้จิต ◦ เมื่อมนสิการภายนอก ย่อมแจ้งว่าไว้รูปลักษณะ ◦
เมื่อมนสิการสรรพสิ่ง ย่อมแจ้งว่าไว้ซึ่งสรรพสิ่ง ◦ เมื่อแจ้งว่าสรรพสิ่ง
ไร้แก่นสาร ดังนี้แล เชื่อว่าแจ้งในสุญญตา ◦ มนสิการความว่างคือว่าง
ความว่างหามีความว่างไม่ ◦ ความว่างก็คือไร้แก่นสาร ไร้แก่นสารไร้
แก่นสารก็คือไร้แก่นสาร ไร้แก่นสารไร้แก่นสารที่สุดแล้วก็คือไร้แก่น
สาร ◦ ย่อมเข้าถึงความสงบ ◦ สงบไว้สงบ ◦ ค้นหาจะเกิดได้ไหน
◦ เมื่อค้นหาไม่เกิด จึงเป็นความนิ่งที่แท้จริง ◦ จึงควรแก่การงาน
◦ เข้าถึงจิตแท้ ◦ ควรแก่การงานและสงบมาก ◦ สะอาดและสงบ
แล้ว ◦ เมื่อสะอาดและสงบเช่นนี้ ย่อมเข้าถึงเต่าที่แท้จริง ◦ เหตุที่

เข้าถึงเต้า จึงได้ชื่อว่าบรรลุดีเต้า。 ที่ชื่อว่าบรรลุดีเต้า แท้จริงจะมีการ
 บรรลุดีหาไม่。 เพื่อสั่งสอนสรรพชีวิต จึงได้บัญญัติว่า "บรรลุดีเต้า"。
 ชนผู้รู้แจ้ง จักสามารถถ่ายทอดอริยมรรค。 บัณฑิตไร้วิาท คนพาล
 มักวิาท。 ผู้ทรงคุณธรรมไร้คุณธรรม。 ผู้ไร้คุณธรรมยึดถือธรรม
 。 ผู้ยึดมั่นนั้น ไม่แจ้งในคุณธรรม。 สรรพชีวิตไม่แจ้งในเต้าที่
 แท้จริง。 จึงมีอุปาทาน。 เพราะมีอุปาทาน จึงมีความตระหนก。
 เมื่อมีความตระหนก จึงมีสรรพสิ่ง。 เมื่อมีสรรพสิ่ง จึงมีความโลภ。
 เมื่อมีความโลภ ก็คือความทุกข์。 ความทุกข์ อุปาทาน ทุกข์กายและใจ
 。 พบกับความสกปรกเลเหยียดหยาม。 เวียนว่ายเกิดตาย。 จมอยู่
 ในทะเลทุกข์。 สูญเสียเต้าที่แท้จริง。 เต้าที่แท้จริงนั้น ผู้รู้แจ้งจัก
 บรรลุดีได้เอง。 ผู้บรรลุดีเต้านั้น บริสุทธ์และสงบยิ่งนัก!。 เขียนผู้เฒ่า
 แซ่ "เก้อ" กล่าวว่า ข้าบรรลุดีเต้า。 เหตุเพราะสวดสาธยายคัมภีร์นี้หมั่น
 จบ。 คัมภีร์นี้เป็นคัมภีร์ของเทพ ไม่ถ่ายทอดสู่เบื้องล่าง。 ข้าได้รับ
 ถ่ายทอดมาจาก "ตงหัวตี้จวิน"。 "ตงหัวตี้จวิน" ได้รับมาจาก "จิน
 เชวตี้จวิน"。 "จินเชวตี้จวิน" ได้รับมาจาก "ชีหวางหมู่"。 ถ่ายทอด
 กันปากต่อปาก ไม่มีการจดบันทึก。 บัดนี้ข้า ได้บันทึกไว้。 บุคคล
 ระดับสูง จักบรรลุดีเป็นเซียน。 บุคคลระดับกลาง จักได้เป็นขุนนางที่
 ดำรงได้。 บุคคลระดับล่าง เมื่อสิ้นชาตินี้。 จักท่องเที่ยวสามภพ
 จึงเข้าสู่ประตูทอง。 "จว้อเสวียนจินเหริน" กล่าวว่า บัณฑิตผู้ศึกษาเต้า
 。 หมั่นสวดสาธยายคัมภีร์นี้ จักมีเทพทั้งสิบชั้นฟ้า。 คอยปกป้อง

อารักษ์ ◦ จากนั้นยันต์หยกคุ้มจิต ฝึกขึ้นจินเย ◦ ดวงจิตบรรลु เป็น
หนึ่งกับเต่า ◦ "เจิ้งอี่เจินเหริน" กล่าวว่า คนใดมีคัมภีร์นี้ ◦ จักเป็นผู้รู้
แจ้ง ภัยอันตรายไม่อาจแผ้วพาน ◦ ทวยเทพคุ้มครอง ◦ จิตสู่เบื้องบน
กราบไหว้เป็นจริง ◦ กุศลบริบูรณ์ ได้พบ "ตี่จูวิน" ◦ สวดสาธยายมิรู้
คลาย กายจีเมฆม่วง ◦

- อนุศาสนีปาฏิหาริย์ ปฏิบัติสมุปะบาทมณสิการ หลักกลไกพื้นฐานการ
กำเนิดชีวิตและการหลุดพ้น ต้องสวดท่องด้วยตนเอง
- เพราะอวิชาความไม่รู้การเกิดเป็นร่างกายตัวตนจิตใจดับ สังขารการ
ปรุงแต่งเกิดขึ้นของความคิด ความรู้สึกจึงดับ
- เพราะสังขารการปรุงแต่งเกิดขึ้นของความคิด ความรู้สึกดับ วิญญาณ
ตัวรับรู้ในสิ่งต่างๆจึงดับ
- เพราะวิญญาณตัวรับรู้ในสิ่งต่างๆดับ นามรูปร่างกายตัวตนจิตใจจึงดับ
- เพราะนามรูปร่างกายตัวตนจิตใจดับ สฬายตนะอวัยวะต่างๆที่ใช้รับรู้ คือ
ตา หู จมูก ลิ้น ร่างกาย จิตใจ และสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตไว้ในโลก คือ รูป
เสียง กลิ่น รส การรู้สัมผัสทางกาย ความรู้สึกนึกคิดทางใจจึงดับ
- เพราะสฬายตนะอวัยวะต่างๆที่ใช้รับรู้ คือ ตา หู จมูก ลิ้น ร่างกาย จิตใจ
และสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตไว้ในโลก คือ รูป เสียง กลิ่น รส การรู้สัมผัสทาง
กาย ความรู้สึกนึกคิดทางใจดับ ผัสสะสัมผัสตรวจกระทบรู้ทั้งหมดจึง
ดับ
- เพราะผัสสะสัมผัสตรวจกระทบรู้ทั้งหมดดับ เวทนาสภาพของใจจึงดับ
- เพราะเวทนาสภาพของใจดับ ตัณหาสภาวะติดแน่นในความพึงใจและ-

-ความใฝ่ที่ทำให้จิตใจยึดติดอยู่ในโลกและสรรพสิ่งของโลกจึงดับ

- เพราะตัณหาสภาวะติดแน่นในความพึงใจและความใฝ่ที่ทำให้จิตใจยึดติดอยู่ในโลกและสรรพสิ่งของโลกดับ อุปทานความยึดถือในร่างกายตัวตนจิตใจโลกและสิ่งต่างๆจึงดับ
- เพราะอุปทานความยึดถือในร่างกายตัวตนจิตใจโลกและสิ่งต่างๆดับ ภพภาวะชีวิตของสัตว์หรือโลกอันเป็นที่อยู่ของสัตว์จึงดับ
- เพราะภพภาวะชีวิตของสัตว์หรือโลกอันเป็นที่อยู่ของสัตว์ดับ ชาติความเกิดจึงดับ
- เพราะชาติความเกิดดับ ความเสื่อม ความแปรปรวน ความสิ้น ความโศก ความคร่ำครวญ ทุกข์ โทมนัส ความขุ่นจึงดับ กองทุกข์ทั้งมวลนี้มีการดับด้วยอาการอย่างนี้
 ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคทรงทราบเนื้อความนั้นแล้ว จึงทรงเปล่งอุทานนี้ในเวลานั้นว่า
 เมื่อใดแล ธรรมทั้งหลายปรากฏแก่ผู้แสวงหาทางหลุดพ้น
 ผู้มีความเพียรเพ่งกระบวนการเกิดเป็นร่างกายตัวตนจิตใจ
 เมื่อนั้น ผู้แสวงหาทางหลุดพ้น ย่อมกำจัดมารและเสนาเสียได้
 คุจพระอาทิตย์อุทัยขึ้นสาครส่องท้องฟ้าให้สว่างไสวฉะนั้นแล
 โพธิกถา จบ. ที่มา พระไตรปิฎก มหาวรรค ภาค ๑ ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค ผู้ทรงเป็นพระอรหันต์ ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง พระองค์นั้น. มหาขันธกะ โพธิกถา ปฏิจจสมุปบาทมนสิการ.
- ดูก่อน ท่านผู้ต้องการแสวงหาทางหลุดพ้น ผู้หลุดพ้นด้วยคำสอน ผู้ได้

ฟังแล้ว เห็นอยู่อย่างนี้ย่อมเบื่อหน่ายแม้ในร่างกาย ย่อมเบื่อหน่ายแม้ใน
สภาพของใจ ย่อมเบื่อหน่ายแม้ในสัญชาตญาณการเรียนรู้ของชีวิต ย่อม
เบื่อหน่ายแม้ในการปรุงแต่งเกิดขึ้นของความคิดความรู้สึก ย่อมเบื่อ
หน่ายแม้ในการรับรู้สิ่งต่างๆ เมื่อเบื่อหน่าย ย่อมสิ้นความติดใจในโลก
เพราะสิ้นความติดใจในโลก จิตก็พ้น เมื่อจิตพ้นแล้ว ก็รู้ว่าพ้นแล้ว ผู้
หลุดพ้นด้วยคำสอนนั้นทราบชัดว่า การเวียนว่ายตายเกิดสิ้นสุดแล้ว การ
ประพาสตามทางหลุดพ้นได้จบแล้ว กิจที่ควรทำได้ทำสำเร็จแล้ว กิจอื่น
อีกเพื่อความหลุดพ้นอย่างนี้มิใช่มิ.

(ผู้ป่วยควรจดจำสวดท่อง อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ปฏิบัติจะสมุปะบาท
มนสิการ หลักกลไกพื้นฐานการกำเนิดชีวิตและการหลุดพ้น ให้เข้าใจใน
ทุกเวลา เมื่อทำท่าโดนสิ่งให้ท่อง วิญญาณจะคลาย หรือถ้านอน
โรงพยาบาลไม่รู้รู้สึกตัวให้ญาติจดจำแล้วอุทิศให้) สวดต่อด้วย...

- นะรักษาคิต โมรักษาคใจ พุท อย่าไหลไป ธาอย่าหลงกล ยะ กำจัดปิดเป่า
ให้งามบัดนี้เวลานี้ สัมมาสติพุทธา สัมมาสติธัมมา สัมมาสติสังฆาฯ อิ
ติปาระมิตาติงสา อติสัพพัญญูมาคะตา อิติ โพธิมะนุปัตโต อิติปิโส จะ
เต นะโม อะระหัง ลาโก นะโมพุทธานะ อิสวาสุ สุสวาอิ อะสังวิสุ โลป
สะพุทะฯ ปัญจะมาเร ชินนาโถ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง จะตุสัจจัง ปะ
กาเสติ ธัมมะจักกัณ ปะวัตตะยิ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมัง
กะลังฯ อิติปิโส โลกะนาถัง พุทชังบังเกิด ธัมมังบังเกิด สังฆังบังเกิด
พระเจ้าประเสริฐเปิดโลกพระคาถา อิติปิ อะระหัง โมเปิดไว้ให้เห็น ยะ
ที่สุคตฯ อุกาสะ มะยัง เทโว โหทะคะวา ยัสสะมัง วินาสันตุ ฯ นะ ปังตัง

นะโม ปังตัง โม ปังตัง โมกุ ปังตัง ธาปังตัง ธายะปังตังยะฯ โอมพณฺษา
 ยะติ มหาพณฺษายะติฯ พุทฺโธ พุทฺธัง นะกัณตัง อะระหัง พุทฺโธ อิติปิโส
 ภาคะวา สุคะโต โหติ กัณตาฯ อะวะอะ อินะอุ อะวินะ สะวัติฯ จุติ จิต
 ตัง อรหัง พุทฺโธ นะโมพุทฺธายะฯ อิติปิ โส วิเสเสอิ อีเสเส พุทฺธนาเมอิ อี
 เมนา พุทฺธะตังโสอิ อีโสตัง พุทฺธะปีติอิ ฯ สัพพาสีวิสะชาตินัง ทิพพะ
 มัณตะกะทัง วียะ ยันนาเสติ วิสัง โมรัง เสสฺสญจาปี ปะริสสะยัง อาณัก
 เขตตัมปี สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง สัพพะโสปี นิวาเรติ ปะริต
 ตันตัมมะภะณามะ เหาฯ

- อิระชาคะตะระสา ตีหังจะโตโรธินัง

ปีสัมระโลปุตตพุทฺธ โสมาณะกะริธาทิ

ภะสัมสัมวิสะเทภะ คะพุทฺปนุทฺทัมวะคะ

วาโธโนอะมะมะวา อะวิขสุตฺตสาธุติฯ

(ถ้ามีการสวดขมากรรม ส่วนนี้ละเว้น)

- ฆะณฺเฐสิ ฆะณฺเฐสิ กิงกะระณา ฆะณฺเฐสิ อะหังปิตัง ชานามิ ชานามิ. (คาถา
 หัวข้อนี้ ฆะณฺเฐสิ.. ๓ จบแล้วต่อด้วยบทข้างล่าง:)

- สะมุหะเนยยะ สะมุหะกะติ สะมุหะคะโต สีมาคะตัง พัทธะ เสมายัง สะ
 มุหะนิตฺตัพโพ เอวัง เอहि นะเคลื่อน โมคลอน พุทฺธอน ธาเลือน ยะเลือน
 หลุดลอย ด้วยพระพุทฺธรังปัจจักขามิ รัมมังปัจจักขามิ สัณฺหังปัจจักขามิ.
 (เฉพาะหัวข้อนี้ สะมุหะเนยยะ.. ๓ จบต่อด้วยบทข้างล่าง:)

- อะไรที่ไม่ดีให้หลุดลอยออกไปจากตัวของ.....(ชื่อ-นามสกุล
 ผู้ป่วย)..... ชะ

(ส่วนข้างบนนี้ ถ้ามีการสวดขมากรรมไปแล้ว ส่วนนี้จะเว้น ให้สวด
ข้างล่างต่อไปได้เลย)

● ตำรำนํ้ามนต์กำจัดเสนียด

พระคาถา “กำเนิดแห่งวัตถุวิสุทธิกิริยา”

๑ ยะมัสมะ โข ภะคะวันตัง ปะสันนา สะระณัง คะตา

โย จะ โน ภะคะวา สัตถา หิตะสิยัง อะนุกัมปะโก

ยัสเสวะ จะ ภะคะวะโต ธัมมัง โโรเจมะเส ภุสยัง

โส โข โน ภะคะวา พุทฺโธ สิวิสฺสุทฺโธ ตะถาคะโต

วิสฺสุทฺธะจันตะสันตาโน มะเหสียัง สาสะนังกะโร

กาเยนะ สังกิลิฏฺฐะเนนะ สังกิลิสฺสันติ มา นรา

กายะสุทฺธะ วิสฺสุชณฺณันติ อิจฺจา วุตฺตัง มะเหสีนา

จิตเตนะ สังกิลิฏฺฐะเนนะ สังกิลิสฺสันติ มา นรา

จิตเต สุทฺธะ วิสฺสุชณฺณันติ อิติ วุตฺตัง มะเหสีนา

เอวัง สันเตปิ กายัสสะ สัมมาเวสฺสัชชะการะณา

อะถายาเสนะ จิตตัมปิ สัมมาสุทฺธิกะตัง สียา

ตัสฺมา โสธะมิ เม กายัง วิญญาณะวัตถุ ปันนํทิตัง

กิลันตัมปิ กิลิฏฺฐัมปิ วิสะทัญญะวะ กาคฺเจะ

ตะมัสสะมิง วิสะทิงฺกุเต วิญญาณัง อิทะ นิสุตฺติตัง

กะถัญจิปิ ภาวะนายะ สุทฺธิกะตัง ภะวิสฺสุสะติ

วิชะโย สุทฺธะจิตเตนะ การะเกนิระ สารุณา

กัยยะมานา สติมะตา มะหิทธิกา ภะวิสฺสุสะเร ๙๑

ว่าพระคาถานี้เตรียมน้ำใส่ภาชนะเสร็จแล้ว จึงอัญเชิญพระพุทธรูป
 น้ำที่เตรียมน้ำไว้

● พระคาถา อัญเชิญพระพุทธรูป (ถือน้ำ)

๑ พุทธัสสะ สะวะนันทัสมิัง สุวิสุทฺธัสสะ ตาติโน ชาโตหัง สาสะนัง
 สุตฺวา ตะเมวะ สะระณังคะโต สาสะนัง ตัสสะ สิกขามิ ยะถาสะติ ยะถา
 พะลัง อะวะมังคะละโทเสหิ อตตะโน สุตฺติกาโม ปะติญฺฐัง นาธิกัจฉา
 มิ หุรัง พุทธานุภาวะโต พุทธัสสะ โน ะกะวะโต สุจิรัง นิพพุตฺตัสสะปี
 มหากรุณณฺหาโว ยาวัชชาปี ปะวัตตะติ พุทฺธัง สะระณัง คะเตสุ ปัจฉา
 ชาเตสุ ชันตุสุ ชัมโม หิ เทสิโต เตนะ ปญฺญัตโต วินะโย ปิจะ วิโสธะนา
 ยะ กิเลसानัง สัมมานุปปะณฺธิปฺปชะตัง กะทานุภาเวนะ ทีเปติ ญานะ
 สิทฺธะมะสาทิสัง ตะทานุภาวะเตโช ะ อิทฺทะเกปิ สิทฺธะตุ ตะทานุ
 ภาวะเตชัง ตัง นิสุสาเยะ ติฏฺฐะตุทะกัง ตะทานุภาวะเตชัสสะ ปุชัง ยิฏฺฐัง
 กะโรมิมัง ตะทานุภาวะเตชัสมา อิทฺธิง ปัตถะมิ โนทะเก ตะทานุภาวะ
 เตชัสสะ พะลัง สิทฺธะตะวิโนทะเก ตะทานุภาวะเตชัสมิัง อิทฺธิ ชาตํ
 ตะเววะ โนทะเก ยายิทฺธิยา อิทัง โหตุ อะวะมังคะละโสธะนัง กายะโต
 สัมมุสฺสันทานัง ตะทานุภาวะเตชะสิ อะวะมังคะลานิ สัพพานิ นิปะตัน
 ตุ อะเสสะโต อุทฺทะเก สิทฺธิยาเยวะ ตะทานุภาวะเตชะโส อะวะมังคะเล
 หิ สัพเพหิ สุตฺติ โหตุ อะกัจฉะโต อิมัง สัมมุสฺสะตัง กายา ตะทานุภาวะ
 เตชะสา ๑ สิทฺธะมัตถุ สิทฺธะมัตถุ สิทฺธะมัตถุ อิทัง พะลัง อัสมิงฺ เจโต
 ปะณิธิมฺหิ สัมปะสาทะนะเจตะโส ฯ ๑

● ถ้ายังไม่ใช้ในทันที ให้ปิดฝา เอาด้ายสายสิญจน์ผูกแล้วผูกกริ่งด้วยพระ-

-คาถา

๑ สัพเพพุทธา พะลัปปิตตา ปังเจกานัญจะ ยัง ะละงั อะระหันตานัญ
จะ เตเชนะรักขัง พันธามิ สัพพะโส ๙ ๑

● พระคาถาเสกน้ำมนต์อาบและดื่ม เอน้ำมาเสกอีกครั้งด้วยบท (ย่อ)

๑ อิมัง ตะธา อะธิฏฐามิ สีนานะ โกทะกัง
ยะธา อะวะมังคะลันัง อิมัง โหตุ วิโสธะนัง ๙ ๑

(๑) กาเย อะวะมังคะลานิ สักกานิมิสฺสะตานิ วา
สัพพันันตะระชายันตุ วิจฺจันตุ อะเสสะโต ๙ ๑

(๒) ภายุปฺพุทฺทวูปะสัคคา อะวะมังคะละปัจจะยา
อันตะรายา จะ อะโรคา จะ อะวะมังคะละสัมภะวา
มาhesung สัพพะธา สัตเต อิมินา ะสีนา ยะตัง
สัพพัตตะโสตุถิภาโว จะ ทัฬหายุ ตาทิกัปปี จะ
สัมมะเทวะ สะมิขุณฺณตุ อิมินา ะสีนา ยะตัง ๙ ๑

● ท่อนนี้ เพิ่มขึ้นมาเฉพาะครูผู้ทำพิธีทำให้ตนเอง ต่อจากจบท่อนสอง

กิญฺจิ สิทฺธิ กัมมะสิทฺธิ วิธิตุระยัตตะสิทฺธิ จะ
อารัมภะ สิทฺธิโย โหณฺตุ อิมินา ะสีนา ยะตัง)
(๓) ตะโต ตะโต อาคัจฉันตา ปังจัตถิกานะมิทฺธิโย
มา กัตตะจิ สัมมุสฺสิงฺสุ อิมินา ะสีนา ยะตัง ๙ ๑
(๔) เยปิ เต พุคฺคะหะโทสา อาภาสะโต ปี อาคะตา

ผุฏฐา ปาปะป็นตะระชายันตุ อิมินา วะสินา ยะตัง ฯ ๑

๑ สิพุทะมัตถุ สิพุทะมัตถุ สิพุทะมัตถุ อิทัง พระลั้ง

พุทุธาติวัตถุสุพุธิง์สุ สัมปะสาทะนะเจตะโส ฯ

(จบ ตำรำน้ามนต์กำจัดเสนียด) ได้น้ามนต์มารักษาแล้วสวดข้างล่างต่อ:

- พระครูกูซื่อ พระมหากัจจายนะเถระ เชอเสด็จเข้าสู่พระนิพพานัง ปะ
ละมังสุขัง

พุทุขัง กำจัดสารพัด เสนียดจัญไร วินาสสันติ อิทิ หุตุ หุตุ สะวาหาเย

ธัมมัง กำจัดสารพัด เสนียดจัญไร วินาสสันติ อิทิ หุตุ หุตุ สะวาหาเย

สังฆัง กำจัดสารพัด เสนียดจัญไร วินาสสันติ อิทิ หุตุ หุตุ สะวาหาเย

- อิมัสมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะ สะหัสสานิ
พุทุชะ ชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะ สะหัสสานิ

ธัมมะ ชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะ สะหัสสานิ

ปัจเจกะพุทุชะ ชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสมิง ราชะเสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะ สะหัสสานิ

สังฆะ ชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ(อิมัสมิงทั้งหมด ๓ จบ)

- โอม อโอมะ ใวโรจน มหามุทรา มณี ปัทมะ ชะวะละ ประวะรัตนะยะ
โอม (หวัชข้อนี้ โอม อโอมะ...บทนี้สวดให้ครบ ๑๐๘ จบ)

(สวดถึงตรงนี้จะได้ข่าวสารผสมเกลือหรือทรายเสกไว้หว่าน) ถึงไม่ทำ

ข่าวสารก็ต้องสวด จากนั้นสวดข้างล่างต่อ :

- โอม อะ ระ ปะ ชะ นะ ธิ (หัวข้อบนี้ ๗ จบ)
- นมัสะ ตริยะ-ชวิกานาม สรรวะ ตถาคะตานิ โอม ภูวิ-ภะวะนะ วะเร
 วะ-จเร วะ-จเต จุฑ-จุฑ ฐะระ-ฐะระ สรรวะ ตถาคะตะ ฐาตุ ฐะเร ปัททะ
 มามัม ภะวะติ ชยะ วเร มุจฺเจ สมะระ ตถาคะตะ ฐัมมะ จักกระ ประ-วะ
 รัตนะ วัชเร โพธิ-มัตถะ อลัมการะ อลัมกฤเต สรรวะ ตถาคะตะ-อริยฺฐิ
 เต โพธายะ-โพธายะ โพธิ-โพธิ พุทธะยะ-พุทธะยะ สัมโพธะนิ-สัม
 โพธะยะ จะละ-จะละ จลันตุ สรรวะ อวาระณานิ สรรวะ ปาปะ วิคะ
 เต หุรุ หุรุ สรรวะ โสกะ วิคะเต สรรวะ ตถาคะตะ หฤทัยะ วัชระริณิ
 สัมภะระ สัมภะระ สรรวะ ตถาคะตะ คุหะยะ ธารณิ มุทเร พุทธะ สุพุทธะ
 สรรวะ ตถาคะตะ อริยฺฐิตะ ฐาตุ คุรรเภา สวาหา สมะยะ อริยฺฐิตะ สวา
 หา สรรวะ ตถาคะตะ หฤทัยะ ฐาตุ มุทเร สวาหา สุ-ประคิณฺณิตะ สญฺเป
 ตถาคะตะ-อริยฺฐิตะ หุรุ หุรุ โสม โสม สวาหา โอม สรรวะ ตถาคะตะ
 อุมณิยะ ฐาตุ มุทราณิ สรรวะ ตถาคะตะนาม สะฐาตุ วิญญิตะ อริยฺฐิตะ
 โสม โสม สวาหาฯ (คาถานมัสะ ตริยะ..หัวข้อนี้ ๗ จบ)
 (คาถานี้ไ้้นำส่งวิญญาน ปลดปล่อยวิญญานจากสถานที่ต่างๆและที่
 อาศัยไปอุบัติ ถ้ารู้ชื่อให้จุฑรูปหนึ่งดอก ให้เรียกชื่อวิญญาน ๗ ถึง ๘
 ครั้ง แล้วสวดคาถานี้ ๗ จบ ถ้าไม่รู้ชื่อไม่ต้องเรียก สวดคาถานี้เลย ๗ จบ
 ไว้ปลดปล่อยวิญญานออกไปจากเคหะสถาน ที่อาศัย หรือถ้าจะใช้
 เฉพาะคาถานี้อย่างเดียวต้อง นะโมสามจบ แล้วสวดบทนมัสะในหน้า
 48 ให้ครบ ๒๑ จบก่อนเสมอ จึงตามด้วยบทบทนมัสะ ตริยะ..ในหน้า
 ๗ จบ)

- ตัณฑ์ธะดา-โอม-นะโม-นมัสสะ ตริ ภาวนิ สะวะระระ มหา ภูคะยะ-อะสะมะ
 สะมะ-อะมิตะ สะมะ-อะนันทะ สะมะ-คะคะนะ สะมะ-ตริ ภาวะ สะ
 มะ-อะเศษะ สะมะ-เวชะ สะมะ-ปะระ มาระณะ สะมะ-สะวะภาวะ สะ
 มะ-ตะถาคะตะ สะมะ-อะระชะ สะมะ-ศุทธะ สะมะ พุทธะ สะมะ รัम्मะ
 ตะถาคะ สะมะ อวิสะยะ สะมะ สะมะ-เอกะ นะยะ สาคะระ วิสุทธะ โล
 กะ-สี สี-รัम्मพุทธะ รัम्मพุทธะ-วิชะยะ วิชะยะ-อะหัง -ปะระ ศักตะ-นะยะ นะ
 ยะ-โสม-จิระ-อริยฐานะ-สัม ภูคะ-อะหัง -อะนะ อะละยะ อะละยะ-
 ธรรมะ อะคะระ-ชะระ ชะระ-ชะยะ ชะยะ-โสม โสม-รัम्मะ รัम्मะ-สวา
 หา (คาถาหัวข้อนี้ ๑ จบ)
- เทพเจ้าเพลงฤทธิ์ ปิดด้วยพระพุทธรัง
 เทพเจ้าเพลงฤทธิ์ ปิดด้วยรัम्मัง
 เทพเจ้าเพลงฤทธิ์ ปิดด้วยสังฆัง
 เทพเจ้าเพลงฤทธิ์ ปิดด้วยสิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิ
- โอม พญาครุฑจะเห็นผล หลีกไปให้พ้น พญาหนจะเปิดทาง เคาะงอ
 เคาะงอฯ คะรุปีจะ กิติมันตัง มะ อะ อุ โอมพญาครุฑ รุจ รุจ แล้วรว
 นะ รับเงิน นะ รับทอง นะ เจริญ นะ มั่นคง นะ รับทรัพย์ นะ ร่ำรวย
 อิติปิโสภะคะวา พระพุทธเจ้าสั่งมา พญาครุฑล่างอาถรรพ์ อิตติงเนื้อ
 อิตติงหนัง อิตติงกระดูก พญาครุฑยันติ อภิปฺยาจามิ พญาครุฑจะผูก
 มนุษย์จะบังเกิด พุทธังรักษา รัम्मังรักษา สังฆังรักษา พระพุทธเจ้าอย่าง
 พระบาท นะปัจจะโยโหนตุฯ

- (กล่าวคำมงคลว่า) อุดมสุขมงคลโชคลาภวัฒนาเจริญวงศ์ดี ชีวิตพัฒนา
ความก้าวหน้าอุดมมงคลเจริญสถาพร มีชีวิตที่ดี มีความสุขเกษมในทุกๆ
ด้าน ร่ำรวยในทรัพย์สมบัติ มีเงินมีงานที่ดี เป็นใหญ่เป็นโต พุทธังประ
สิทธิ มหาประสิทธิ ธรรมัง ประสิทธิ มหาประสิทธิ สังฆัง ประสิทธิ
มหาประสิทธิ สิ่งศักดิ์สิทธิ์แด่นพทุทธิ ประสิทธิ มหาประสิทธิ สาธุ
เพียง
- (กล่าวอโหสิ) ด้วยอำนาจเจตนาที่ข้าพเจ้าอุทิศให้สรรพสัตว์ทั้ง ๓๑ ภพ
ภูมิตลอดจนทั่วกันนี้ ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายและดวงจิตทั้งหลาย จง
บรรลุลोकุตตรมรรค กายกรรม วชิกรรม มโนกรรมใดๆที่เหล่าวิญญูณ
ดวงจิตใดๆก็ตาม กระทำแก่ข้าพเจ้าหรือชื่อ-สกุลผู้ป่วยแลครอบครัว
ข้าพเจ้าหรือชื่อ-สกุลผู้ป่วยแลครอบครัว ขออโหสิกรรม จงมารับธรรม
รับบุญ และไปสู่ภพภูมิใหม่เป็นที่แน่นอนเทอญ สาธุ
- (กล่าวให้วิญญูณทุกดวงรับพระรัตนตรัยเป็นสรณะ) ด้วยอำนาจตั้งใจ
อุทิศนี้ของข้าพเจ้า ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย ดวงจิตทั้งหลาย จงมีพระ
รัตนตรัยเป็นสรณะ เป็นที่พึ่งเถิด (๓ จบ) แล้วสวดบรรทัดข้างล่าง:
พุทธัง สาระนัง คัจฉามิฯ ธรรมัง สาระนัง คัจฉามิฯ สังฆัง สาระนัง
คัจฉามิฯ
ทุติยัมปิ พุทธัง สาระนัง คัจฉามิฯ ทุติยัมปิ ธรรมัง สาระนัง คัจฉามิฯ ทุ
ติยัมปิ สังฆัง สาระนัง คัจฉามิฯ
ตะติยัมปิ พุทธัง สาระนัง คัจฉามิฯ ตะติยัมปิ ธรรมัง สาระนัง คัจฉามิฯ
ตะติยัมปิ สังฆัง สาระนัง คัจฉามิฯ

- (กล่าวหลุดพ้น) ด้วยอำนาจพระพุทธเจ้า ด้วยอำนาจพระธรรม ด้วยอำนาจพระอริยสงฆ์ เหล่าสรรพสัตว์ แลดวงจิตทั้งหลาย จงมีแต่ความสุข ความเจริญ จงมีชีวิตจิตวิญญูณที่ดีขึ้น ขอให้หลุดพ้นจากภพของตน แลจงหลุดพ้นจากกรรมเวรของตน ไปบังเกิดยังสุคติภูมิ ได้พบพระธรรม บรรลุโลกุตตรมรรค ทุกผู้ทุกตัวตน เทอญ สาธุ นะโมพุทฺธายะ (๓ จบ) ต่อด้วย นะโม อมิตาพุทธ(๑๐จบ) ต่อด้วย โอม กษิติคันกะ (๓ จบ) ต่อด้วย โอม ประ มัลละ ทะนิ สวาหา (๗ จบ) ขอท่านทั้งหลายจงหลุดพ้นจากกรรมเวรของตนไปสู่สุคติภูมิ เทอญ สาธุ
- (สวดอุบัติสุขาวดี) นะโม อมิตาภายะ ตะถาคะตายะ ตัทยาถา อะมะรีโตค-กะเว อะมะรีตะ-สิทธัมมะเว อะมะรีตะ-วิกฺขะณะเต อะมะรีตะ-วิกฺขะณะตะ คามิเน คะคะนะ กิระตะ กะเร สวาหา (๓ จบ) ต่อด้วย..
ด้วยอำนาจคุณพระรัตนตรัย พระอมิตายุสพุทธเจ้า พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ พระมหาสถามะปราชิตโพธิสัตว์ และอริยะบริษัที่โลกธาตุสุขาวดี สิ่งศักดิ์สิทธิ์แดนพุทธภูมิ จงแผ่พุทธรัศมีมานำพาดวงวิญญูณทั้งหลายเหล่านี้สู่สุขาวดีพุทธเกษตรล่องพ้นทุกข์ทั้งปวง เป็นที่แน่นอน เทอญ สาธุ อติปาระมิตาติงสา อติสัพพัญญูมาคะตา อติ โพธิมะนุปัตโต อติปิโส จะ เต นะโม ๐ สัพเพพุทฺธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง ฆะลัง อะระหันตานุญจะ เตเชนะรักขัง พันธามิ สัพพะโส ๑
- (สวดกรวดน้ำ) อิหัง เม ญาตินัง โหตุ สุขิตา โหตุ ญาตะโย (๓จบ)
แล้วกล่าวว่า ... ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในวันนี้ จงสำเร็จถึงตัวข้าพเจ้า คนในครอบครัวของข้าพเจ้า เทพเทวดาผู้มีฤทธิ์ที่

คอยรักษาตัวข้าพเจ้าและครอบครัว ตลอดถึงบ้านของข้าพเจ้าทุกๆ พระองค์เทอญ และขออุทิศบุญกุศลจงสำเร็จถึงญาติและบรรพบุรุษทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้วตลอดถึงทุกดวงจิตและวิญญาณ สาธุ ข้าพเจ้าขอโหสิกรรมที่มาสืบมาแผ่ร่างของ(เชื้อ-สกุล) ขอเชิญมารับกุศลผลบุญเทอญ. ขอให้ท่านทั้งหลายรับกุศลผลบุญนี้ แล้วอุบัตียังแดนสุขาวดีพุทธเกษตรเป็นที่แน่นอนเทอญ กายะกัมมัง วะจิกัมมัง มะโนกัมมัง สัญจิจจะกัมมัง อะสัญจิจจะกัมมัง ขะมันตุ เม อะโหสิกัมมัง ภาวะตุ เมฯ นะโมตัสสะ โครผูก โครมัต ผูกเวร ผูกกรรม ตัดเวร ตัดกรรม ตัดด้วย นะโมพุทธายะฯ ขอให้ขาดจากกันตั้งแต่บัดนี้เวลานี้ (ออกไปกรวดน้ำแล้วมาสวดข้างล่างต่อ)

● สวดสรรเสริญพระรัตนตรัย

● องค์ใดพระสัมพุทธ	สุวิสูตรสันดาน
ตัดมูลกิเลสมาร	บ่ มีหม่นมีหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน	ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราศี บ่ พันพัว	สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย	พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร	มละโอฆะกัณดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์	และชี้สุขเกษมสถานต์
ชี้ทางพระนฤพาน	อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิชจัก-	มุจรังสวิลไส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล	ก็เจนจบประจักษ์จริง

กำจัดน้ำใจหยาบ

สันดานบาปแห่งชายหญิง

สัตว์โลกได้พึงพิง

มละบาปบำเพ็ญบุญ

ข้าขอประณตน์อม

ศิระเกล้าบังคมคุณ

สัมพุทธการุญ-

ญภาพนั้นนิรันดรฯ (กราบ)

- ธรรมะคือคุณากร ส่วนชอบสาธรร คุณดวงประทีปชัชวาล
 แห่งองค์พระศาสดาจารย์ ส่องสัตว์สันดาน สว่างกระจ่างใจมล
 ธรรมไฉนบโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล และแก้กับทั้ง
 นฤพาน สมญาโลกอุดรพิสดาร อันลึกโอบาร พิสุทธิ์พิเศษ
 สุกใส อิกธรรมต้นทางครรไล นามขนานขานไข
 ปฏิบัติปรีดิ์เป็นสอง คือทางดำเนินคุณคลอง ให้ล่วงล
 ปอง ยังโลกอุดรโดยตรง ข้าขอโอนอ่อนอุตมงค์ นบธรรม
 จ้างง ด้วยจิตและกายวาจา (กราบ)
- สงฆ์ใดสาวกศาสดา รับปฏิบัติมา แต่องค์สมเด็จพระภควัน เห็น
 แจ้งตุลัจเสร็จบรร- ลุทางที่อัน ระวังและดับทุกข์ภัย โดย
 เสด็จพระผู้ตรัสไตร ปัญญาส่องใส สะอาดและปราศมัวหมอง
 เห็นห่างทางข้าศึกปอง บ่มีล้าพอง ด้วยกายและวาจาใจ
 เป็นเนื่อนาบุญอันไพ- ศาลแด่โลกัย และเกิดพิบูลย์พูนผล
 สมญาเอารสทศพล มีคุณอนนต์ อเนกจะนับเหลือตรา
 ข้าขอพนมหมู่พระ سرا- พกทรงคุณา-นุคุณประดุจรำพัน
 ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์ พระไตรรัตนอัน อุดมดิเรกนิรัตศัย
 จงช่วยขจัดโศภภัย อันตรายใดใด จงดับและกลับเสื่อม

ศูนย์ฯ (กราบ)

- ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โยจามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุฯ
 ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โยจามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง รัจฉานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุฯ
 ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โยจามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุฯ
- ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนนะ
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เตฯ
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะรัจฉานุภาเวนนะ
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เตฯ
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนนะ
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เตฯ
- อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)มีความสุข
 อะหัง นิททุกโข โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)ปราศจาก
 ความทุกข์
 อะหัง อะเวโร โหมิ ขอให้ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)ปราศจากเวร
 อะหัง อพยาปัชฌโหมิ ขอให้ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้ใดนสิ่ง)

ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

สุจี อุตตานัง ปะริหะรามิ ขอให้ข้าพเจ้าหรือ(ชื่อ-สกุลผู้โดนสิ่ง)จงมี
ความสุขกายสุขใจ รักษากายวาจาใจให้พ้นจากความทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

- สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลาย

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่ามีเวรแก่กันและกันเลย

อัพพะยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าเบียดเบียนซึ่งกันและ
กันเลย

อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุจี อุตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีแต่ความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้น
จากทุกข์ภัยทั้งหมดทั้งสิ้นเทอญ

จบบทสวดปกติเช้า-เย็น.

๕. หลังจากสวดจบทุกชั้นตอน

สิ่งที่ได้ คือ :

- การสวดวันแรก

1. ข้าวสารผสมเกลือหรือทรายเสกไว้โรยรอบบ้าน ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง ทุก
ห้องในบ้าน และรอบบริเวณบ้าน
2. น้ำมันต้ไว้อาบคัม

- การสวดในวันอื่นๆที่ไม่ใช่วันพระ

1. น้ำมันต้ไว้อาบคัม

2. รูปสามดอกที่ได้ในหน้า 60 หลังจากสวดเสร็จหมดทุกชั้นตอน ให้นำรูปสามดอกไปจุดรูปหน้าบ้าน บอกกล่าวอัญเชิญพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ แล้วบอกเล่าอาการเจ็บป่วย บอกชื่อ-นามสกุล เชิญท่านมารักษาด้วยเทอญ.

- การสวดในวันพระ

1. นำนันต์ไว้อาบคัม

๑๐. ภาคผนวก

- ในกรณีที่โคนคุณไสย วิญญาณแฝงมาใหม่ๆ ให้จุดธูปบูชาพระ ทำน้ำมันต์เลยทันที ถ้ามัวรอพระ ไปวัด ไปตำหนัก จะไม่ทัน ให้จุดธูปและเทียนสองเล่มหน้าหิ้งพระ หรือถ้าไม่มีหิ้งพระให้หันหน้าไปทางทิศเหนือหรือทิศตะวันออก และจุดธูปเทียนสองเล่ม แล้วสวดว่า

อิมินาสักการณะ พุทฺธัง อภิปุชชยามิ

อิมินาสักการณะ ฐัมมัง อภิปุชชยามิ

อิมินาสักการณะ สัมมัง อภิปุชชยามิ

อะระหัง สัมมา สัมพุทฺโธ ภะกะวา พุทฺธัง ภะกะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะกะวะตาฐัมโม ฐัมมังนะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะกะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบ)

นะโม ตัสสะ ภะกะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)

ข้าพเจ้าขออัญเชิญ พระพุทธคุณฉัฏฐัง พระธรรมคุณฉัฏฐัง พระสังฆคุณฉัฏฐัง
เสด็จมาอยู่กึ่งเกษเหนือเกล้า ข้าพเจ้าขออัญเชิญคุณพระนาเรศเสด็จมา
อยู่บ่าเบื้องซ้าย อัญเชิญคุณพระนารายณ์เสด็จมาอยู่บ่าเบื้องขวา ขอ
อัญเชิญคุณพระอินทร์สวรลงมาอยู่ข้างหน้า ขออัญเชิญคุณพระบิดา
เสด็จลงมารักษาลูกนี้อยู่ข้างล่าง ขอคุณพระอรหันต์มาเป็นดวงใจ ขอ

คุณพระพายจงมาเป็นลมปาก ขอคุณพระยานาคราชจงมาเป็นสร้อย
 สัณฐานข้าพเจ้าจะขออัญเชิญคุณพระกาพอัน ศักดิ์สิทธิ์ ของจงมาเป็นทิพ
 พญานาแห่งตัวที่ ของข้าพเจ้าทุกวันวารผ่านราตรี คุณพรหมคุณ เทพ ทั้ง
 เบื้องบน เบื้องล่าง ขออัญเชิญเทวดาเดินหนลงมาช่วยตัวที่ พร้อมด้วย
 โองการ พินทุตัง ชาตัง ภาวันตุเม นะคือพระกะกุสันโธ โมคือพระโกนา
 คมมะโน พุทคือพระพุททกัสสะโป ธาคือพระโคตะโม ยะ คือพระเมตต
 รัยโย ขออัญเชิญคุณครูทั้ง ๕ ได้มาเป็นเจ้าเป็นก ก ข้าพเจ้าจักทำการสิ่ง
 ใด ของให้ประสิทธิ เม แก่ตัวข้าพเจ้า ณ กาลบัดนี้เทอญ สิทธิกิจจัง
 สิทธิกัมมัง สิทธิการิยัง ตะถาคะโต สิทธิเตโซ ชัยโยนิจจัง สิทธิ
 ลาโภ นิรันตะรัง สัพพะโสทธิ ภาวันตุเมฯ

จากนั้น อธิษฐาน ว่า ลูกขอबारมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ बारมี
 ท่านท้าวเวทสุวรรณ ท่านอินทกะ และบริวารทั้งหมด โปรดช่วยลูก
 แก้ไขเกี่ยวกับการโดนคุณผี คุณคน ให้แก้ไขออกไปบัดเดี๋ยวนี้เทอญ

จากนั้น นำแก้วใส่น้ำ หรือขันทำนํ้ามนต์ใส่นํ้ามา ต่อเทียนอีกเล่มมาต่อ
 ไฟจากหิ้งพระ แล้วเอามาจ่อที่แก้วนํ้ามนต์ แล้วสวด

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ) ต่อ
 ด้วย ...

- *ท่อนแก้ไสย

โอมมะ พุทธัง จักกะวลัง อะหังปัตัง ชานามิ

ธัมมัง จักกะวลัง อะหังปัตัง ชานามิ

สังฆัง จักกะวลัง อะหังปัตัง ชานามิ

โอมมะ พระพุทธโธ อิติปิโสภะคะวา

จะตุโกนจา มะหายันตัง อักขระ ยันตัง คาถา สันตัง วิกลิงกะเล

พุทฺธัมปิ จะตุโกนจา มะหายันตัง อักขระ ยันตัง คาถา สันตัง วิกลิงกะเล

ตะติยัมปิ จะตุโกนจา มะหายันตัง อักขระ ยันตัง คาถา สันตัง วิกลิงกะเล

โอมมะ ยะเคลื่อน ยะคลอน ยะถอนออกมา ด้วยนะโมพุทฺธายะ จะ พะ
กะ สะ อี กะ วิ ติ สวาหะ พุทฺธังปัจจะขามิ ธัมมังปัจจะขามิ สังฆังปัจจะ
ขามิ สวาหายะ ประสิทธิเมฯ

ท่อนแก้ไสยบทนี้สวด ๑ จบ เป่าเทียนที่จ่อแก้วน้ำมนต์นั้นลงไปให้น้ำ
ให้เทียนดับ ๑ ครั้ง แล้วไปต่อเทียนจากหิ้งพระให้ไฟติด สวดให้ได้ ๓
จบ ทุกครั้งที่ได้ ๑ จบ หรือ ๑ ครั้ง ให้เป่าเทียนลงที่แก้วน้ำ หรือขัน
น้ำมนต์ แล้วจุดเทียนใหม่

จาก นั้น สวด อิติปิโส วิเสเสโส อีเสเส พุทฺธะนาเมอ อีเมนา พุทฺธะ
ตังโสอ อีโสตัง พุทฺธะ ปิตีอ อีสสะวาสุ สุตสะวาอ สวดครบ ๓ จบ เป่า

เทียนที่จ่อแก้วน้ำมันต้นนั้นลงไปให้น้ำให้เทียนดับลงที่น้ำ ๑ ครั้ง แล้วจุดให้เทียนไฟติด ท่องว่า:

อายันตุ โภณโต อิระ ทานะ สีละ เนกขัมมะ
ปัญญา สะหะ วิริยะ ขันติ สัจจาทิฏฐานะ
เมตตุ เปกขา ยุทธายะโว คัมพะละ อาวุธานิติฯ

สวด ๑ จบ แล้วเป่าลงที่น้ำ ๑ ครั้ง แล้วจุดให้เทียนไฟติด ท่องว่า:

โสพะสะมังคะลัญเจะระ นะวะโลกุตตะระระมัมะตา
จัตตาโรจมะมหาทีปา ปัญจะพุทฺธามหามุณี
ตรีปิฎะกะมัคค์ันธา ฉะกามาจะระราตะถา
ปัญจะทัสสะกะเวสัจจัง ทะสะมังสีละเมวะจะ
เตรัสสะธุดังคัจจะ ปาฏิหารัญจะทะวาทัสสะ
เอกะเมรุจะ สุราอัฏฐะ ทะเวจันทั้งสุริยังสัคคา
สัตตาโพฆมังคะเจะระ จุททัสสะจักกะวัตติจะ
เอกาทะสะวิสะณุราชา สัพเพเทวา มังปะลายังตุ สัพพะทา
เอเตนะ มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถิ ภาวันตุ เมฯ
สวด ๑ จบ แล้วเป่าลงที่น้ำ ๑ ครั้ง

น้ำมันที่ได้ให้อาบดื่ม ทาน แก้วได้ ณ ขณะนั้น เลย สาธุ.

南無護法韋馱尊天菩薩

พระเวทธรรมบาลโพธิสัตว์

(南無護法韋馱尊天菩薩)